TÜRK EĞİTİM-SEN 1992

GELECEK EĞİTİMLE GELECEK

eğitimin sesi

ISSN : 1304 - 4613

“Vurulmuş tertemiz alnından, uzanmış yatıyor,
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.”

Ocak - Şubat - Mart 2009 • Sayı 28

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu
Kamu Çalışanları Sendikası Yayın Organıdır

eğitimin sesi
www.turkegitimsen.org.tr

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu
Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ
Ekim - Kasım - Aralık

Türkiye Eğitim-Sen Genel Merkezi
adına sahibi
İsmail KONCUK
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Talip GEYLAN
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

YAYIN KURULU
Yaşar YENİÇERİOĞLU
Seyit Ali KAPLAN
Mustafa KIZIKLI
Cengiz KOCAKAPLAN
Musa AKKAŞ

YÖNETİM YERİ
Bayındır 2 Sokak No:46
Kızılay/ANKARA
Tel: 0312 424 09 60
Faks: 0312 424 09 68

Dergide bulunan yazıların sorumluluğu
yazarlarımıza aittir.

DERGİMİZ ÜCRETSİZDİR
Üç ayda bir yayınlanır

TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu)
ÜYESİDİR

Grafik Tasarım ve Baskı
YENİDEN GRUP
Ofis : Büyük Sanayi 1. Cadde Keskinler İş Hanı
No : 80/32-33 İskitler / ANKARA
Tel : 0 312 342 05 45 - 46 - 47 • Fax : 0 312 342 05 48
Matbaa: Büyük Sanayi 1. Cadde No : 105 İskitler / ANKARA
Tel : 0.312 341 20 03 • 341 20 08 Fax : 341 20 02

Basım Tarihi
04.04.2009

içindekiler

Başlarken 2

Genel Başkandan 4

100 Temel Eser Yaklaşım Uygulamalar Öneriler 6

Atatürk'ün Türk'ün Ana Dili Türkçe'ye Verdiği Büyük Önem 9

Yeni Müfredat Programı İle Başarı Nasıl Sağlanabilir? 11

İlköğretim Okullarında 4. ve 5. Sınıflarında Türkçe Dersinin Branş Öğretmenleri Tarafından Okutulmasının Uygunluğu Araştırması 16

Biz ve Siz 18

Lise Ders Kitaplarında Ermeni Sorunu 20

Dönmeyi Düşünmeyenler Çanakkale'de Buluştular 23

Mehmet Akif ve Milli Marşımız 26

Çanakkale Zaferi ve İstiklâl Marşı 27

İstiklâl Marşı'nın Büyüsü 28

Bir Ülkü Sahibi Olmak Ya da Başka Fikirlerde Parazit Kalmak 30

Devletimiz Sosyal Devlet mi? 31

Şiddeti Ne Kadar Tanıyoruz? 33

Ezikliğini Haykırabilmek: Bir "Ahmet Altan" Klasiği 35

Madde Madde Kariyer Öğretmenlik Kararı 37

Yazar Olmak 40

Hatırlayalım İnsanlığımızı!

Bozuk Simit Paraları İle Cenneti Satın Almak? 41

Nevruz Türk Dünyasının Ortak Bayramıdır 43

Türkiye Kamu-Sen Çözüm Üretmeye Devam Ediyor 44

Başlarken...

NASIL BİR MİLLİ EĞİTİM BAKANI?

Talip GEYLAN
talipgeylan@turkegitimsen.org.tr

2009 Yılının ilk üç ayı yerel seçim sürecinin, tüm kesimlerin gündemini işgal ettiği bir dönemdi. Neredeyse en hayati meseleler dahi seçim konularının önüne geçemedi.

Bu süreçte, iktidarı ve muhalefetiyle tüm siyasi partiler, medya organları ve bütün sosyal etki kuruluşları; değişik toplum kesimlerinin sorunları ve beklentileri üzerinden seçmen kanaatlerini etkileme gayretini sergilediler. Özellikle hükümet edenler, icraatları ve yapamadıklarıyla değerlendirmeye tabi tutuldular.

Keza, seçim sonrasında da sonuçlar hem iktidar hem de muhalefet partileri açısından muhakeme edildi. Günler boyu uzun tartışmalar ve yorumlar yazılı ve görsel basın organları aracılığıyla ülke gündemini meşgul etti.

Övgüler, yergiler, ibret almalar, sonuçlardan ders çıkarmalar, yapılanlar, başarılamayanlar…

Hatta kabine değişikliği isteyenler, bekleyenler.

Bu bağlamda, biz de alanımız itibariyle Milli Eğitim Bakanlığı açısından beklentilerimizi ifade etme hakkına sahibizdir sanırım.

Milli Eğitim Bakanı Sayın Hüseyin Çelik görevden ayrılır, yerine yeni bir isim gelir mi bilemem. Bu tasarruf doğal olarak iktidar partisinin.

Sayın Çelik görevine devam etse de yeni bir Milli Eğitim Bakanı ile muhatap olsak da önümüzdeki dönemle alakalı beklentilerimiz aynı olacaktır.

Makamdaki isim değişse de değişmese de seçim muhasebesiyle, yeni bir dönemin başlaması gerektiğine inanıyorum.

Bu noktada soruyorum: Nasıl bir Milli Eğitim Bakanı olmalıdır?

Milli Eğitim Bakanı, eğitimimizin yıllardır dağ gibi birikmiş olan sorunlarının farkında olmalı; günlük politikalarla yap-boz tahtasına çevrilen, her hükümet değişikliğinde politik tatmin aracı olarak görülen eğitim sistemimizin sorunlarına, yeni bir vizyonla bir devlet politikasıyla yaklaşmalıdır.

Milli Eğitim Bakanı, milli eğitime çağ atlatmayı politik propaganda aracı olarak görmemeli; derslik ve öğretmen açığının giderilmesi, taşımalı eğitimin sonlandırılması, teknolojik donanımların yeterli hale getirilmesi, tüm kademelerde çağ nüfusun okullaştırılması, eğitim istihdam dengesinin kurulması ve uluslar arası rekabet seviyesinin olgunlaştırılması vs. gibi somut ve nesnel kriterler doğrultusunda hedefler belirlemelidir.

Milli Eğitim Bakanı, yüz bini aşkın öğretmen ihtiyacının ve birkaç yüz bini bulan öğretmen adayının olduğu ve bu gerçeklere kamuoyunun vakıf olduğu bir ülkede "öğretmen ihtiyacımız yoktur" gibi gerçek dışı söylemlere saplanmamalı; eğitim kurumlarının tüm personel ihtiyacını görmeli ve telafi yollarını aramalıdır. Ve özellikle bu konuda beyanlar dile getiren kişi ve kuruluşları da düşman bellememelidir.

Milli Eğitim Bakanı, matematik formüllerle rakamlarla oynayarak Milli Eğitim bütçesinin ne kadar artırıldığını ispat etme çabasını bir yana bırakarak; bütçeden eğitime ayrılan pay açısından OECD ülkelerinin ortalamasını hedef almalıdır. Bir yandan okullara yeterli ödenek göndermezken diğer yandan okul idarecilerini ve öğretmenleri velilerle karşı karşıya getirmemelidir.

Milli Eğitim Bakanı, eğitim çalışanlarının bakanı olduğunu unutmamalı; çalışanların ekonomik talepleri karşısında onları kamuoyu nezdinde tahkir etmemelidir. Temsil ettiği kesimin ekonomik durumlarının iyileştirilmesi isteklerini, Maliye Bakanı edasıyla savuşturmak yerine, bizzat Maliye Bakanlığı'na karşı kalkan vazifesini icra etmelidir.

Bilindiği gibi kamu çalışanlarının görevlendirilmeleri ve kamu yöneticilerinin atamaları, yıllardır politikacıların siyasi tatmin aracı olmuştur. Özellikle Milli Eğitim Bakanlığı, son yıllarda, bu manada ortaya çıkan somut örnekler ve yaygınlaşan uygulamalar nedeniyle kamuoyu ve çalışanlar nezdinde ayıplı bir imaj oluşturmuştur. İşte bu bağlamda, Milli Eğitim Bakanı, yeni dönemde tüm nakil, atama ve görevlendirmelerde; mevzuat hükümleri, liyakat, beceri ve birikimi esas almalıdır. Kamu çalışanlarını, "Hükümet memuru" olarak değil "Devlet memuru" olarak algılamalıdır.

Milli Eğitim Bakanı tarafından, öğretmenler arasındaki ayrımcılığa son verilmeli; sözleşmeli, vekil, ücretli çalışanlar tarihin tozlu raflarına atılmalıdır. Yeni dönemde, tüm çalışanlar sorumlulukları oranında yetkiyle donatılmalı ve "Eşit işe eşit ücret" prensibi doğrultusunda hak ettikleri ücretleri almalıdırlar. Öğretmenler arasında huzursuzluğa neden olan "Kariyer Basamaklandırma" uygulaması iptal edilmeli, hizmet yılı ve objektif performans esaslarına dayalı olarak hazırlanan kriterlere göre yeni bir personel yasası hayata geçirilmelidir.

Milli Eğitim Bakanı, sendikaları bir sosyal paydaş olarak kabul etmeli, demokratik bir uyum içerisinde çalışılmalıdır. Her türlü uygulama öncesi, sendikaların ve dolayısıyla çalışanların görüşlerini almalı; çalışanlar ve eğitim için en faydalı olan uygulamaları birlikte hayata geçirmelidir. Her yıl iki defa toplanan Kurum İdari Kurulu toplantılarında karşılıklı iyi niyet çerçevesinde bir araya gelmeli ve alınan kararları zamanında ve harfiyen uygulamalıdır.

Milli Eğitim Bakanı, üniversitelerle uyum ve işbirliği içerisinde olmalı; üniversiteleri politik manevralarına alet etmemelidir. Yüksek öğretimin, bilimsel ölçütler doğrultusunda yeniden düzenlenmesi ve dünyadaki emsalleriyle yarışabilir hale getirilmesine gayret etmelidir. Üniversitelerimizi, bağımsız ve özerk bir yapıya kavuşturmalı; mali ve maddi kaynaklarını artırmalıdır.

Vesselam..,

Milli Eğitim Bakanı, Başöğretmen Atatürk'ün işaret ettiği "Muasır medeniyetler seviyesine" eğitim alanında ulaşmayı kendine vazgeçilmez bir hedef olarak kabul etmelidir.

İşte o zaman, tüm eğitim çalışanları olarak, Mili Eğitim Bakanı'na minnet ve şükranlarımızla sonuna kadar destek olur ve her zaman hayırla yad ederiz.

BIRAK, BOZUK SAATLER YALAN YANLIŞ İŞLESİN

İsmail KONCUK
Genel Başkan

Fetih Marşı adlı şiirinde, Bayrak Şairi Arif Nihat ASYA:

"Bırak, bozuk saatler yalan yanlış işlesin!
Çelebiler çekilip haremlerde kışlasın!
Yürü aslanım, fetih hazırlığı başlasın...
Yürü, hala ne diye kendinle savaştasın ?
Fatihin İstanbul'u fethettiği yaştasın.!"

diye kükrüyor.

Türk Eğitim Sen, yalan yanlış işleyen bozuk saatlerin tam aksine işini en doğru şekilde yapmaya ve büyümeye devam ediyor. Türk Eğitim Sen'in 150 bin üyesi, ortaya koyulan ilkeler doğrultusunda yoluna güvenle, gururla devam ediyor. 2006 yılından bu yana yetkili sendika olma özelliğini koruyan Türk Eğitim Sen'in, bütün olumsuzluklara rağmen üye sayısını her geçen gün artırarak yetkili sendika olması, eğitim öğretim hizmet kolunda lider olması derinlemesine incelenmesi gereken bir konudur ve başarıdır. Ülkemizdeki sendikacılık tarihi bakımından da ayrıca uzmanlar tarafından masaya yatırılması gereken önemli bir durumdur.

Kimse yanlış anlamasın, biz Türk Eğitim Sen yöneticileri bu gelişmenin, engellenemez büyümenin sebeplerini çok iyi biliyoruz. Ancak, bilmeyenler bakımından irdelenmesi gerektiğinin altını çizmek, kamuoyunun bilgisine sunmak istiyoruz. İyi bir örnek olması bakımından, başta eğitim çalışanları olmak üzere tüm toplum kesimlerinin Türk Eğitim Sen örneğini görüp tanıması, ülke geleceği açısından da gereklidir. Türk Eğitim Sen sendikacılık adı altında neleri yapmadı. Öncelikle bunları incelemek gerekir.

1- Türk Eğitim Sen, sendikal mücadeleyi kişilere rant ve makam sağlama yolu olarak görmedi ve göstermedi.

2- Türk Eğitim Sen, Diyarbakır'da başka, Yozgat'ta başka bir ağız ve üslupla konuşmadı.

3- Türk Eğitim Sen, tehdit ve şantajla üye yapmaya çalışmadı.

4- Türk Eğitim Sen, bölücülük ve din istismarı yapmadı.

5- Türk Eğitim Sen, geçici yöneticiler üzerinden sendikacılık yapmadı, üye yapmazsanız görevlendirmenizi iptal ettiririm demedi.

6- Türk Eğitim Sen, sendikanızdan ayrılıp bize üye olursanız, şu şu işlerinizi yaparım, aksi takdirde ortada kalırsınız diye kimseyi tehdit etmedi.

7- Türk Eğitim Sen, çok kolay bir yol olmasına rağmen, iktidar, milletvekilleri, siyasi parti il, ilçe başkanları, belediye başkanları üzerinden sendikacılık yapmadı.

8- Türk Eğitim Sen, üye yapabilmek için yöneticilerine ve üye yapacak kişilere (takım elbise, çanta, altın vermek, tatile götürmek gibi) rüşvet teklif etmedi.

9- Türk Eğitim Sen, hiç bir üyesine veya eğitim çalışanlarına, Dünyada ve ahirette menfaati

olmayanlar bize üye olmasın demedi. Türk Eğitim Sen, kimseye cennet vaat etmedi.

10- Türk Eğitim Sen, ANDIMIZIN VE İSTİKLAL MARŞI'nın okunmasından rahatsız olmadı, milli değerlerimizi eleştiri konusu yapmadı.

11- Türk Eğitim Sen, Türkçe dışında bir dille televizyon yayını yapılmasını övmedi. Etnik dillerin desteklenmesi gerektiği gibi bölücü söylemlerde bulunmadı.

12- Türk Eğitim Sen, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kuruluş değerlerine saygısızlık yapmadı, bunları tartışmaya açmadı.

13- Türk Eğitim Sen, eğitim çalışanlarını kandırarak üye yapmadı.

Daha, onlarca ilkesiz tavır ve yaklaşım eklemek mümkündür. Peki, Türk Eğitim Sen ne yaptı sorusuna nasıl cevap vereceğiz? Türk Eğitim Sen, sendikacılığı bir ilke mücadelesi olarak gördü. Yukarıdaki 12 maddede özetlenen, bize göre hiç doğru olmayan yol ve üslupla büyümek mümkün olabilirdi. Ancak, böyle büyümek, sağlıklı bir büyümek olmadığı gibi gerçek anlamda büyümek de değildir. Şahsiyet tüccarlığı, şahsiyet pazarlamacılığı olarak algılayacağımız bu suni büyüme, Türk Eğitim Sen'in temsil ettiği değerler ve ortaya koyduğu hedeflerle taban tabana zıttır. **Şahsiyet tüccarlığı, şahsiyet kazandırmak amacıyla yapılan bir çalışma değildir elbette, "sen kendini bana sat, inandığın değerleri yok say" anlamına gelen pazarlamacılığın sendikal literatürümüze girmesi,** hem ülke geleceğini hem de memur sendikacılığını tehdit eder boyutlar kazanmıştır.

İşte, ülke genelinde, bütün eğitim çalışanlarının gözleri önünde sergilenen, her türlü kirli ve insanlık dışı anlayışa rağmen. Yaşananların tam aksine, 150 bin üyesi ile Türk Eğitim Sen'in yetkili olması bunun için önemlidir ve incelenmeye değer bir konudur. Ne demek istiyor, Türk Eğitim Sen'in 150 bin üyesi, "Ben kararlıyım, ben adam gibi yaşamak istiyorum, ben çocuğumun da şahsiyetli yaşamasını istiyorum, siyasetçi önünde dans etmek istemiyorum, ben hak ettiğimi almak ve bu hakkı bana tanımayanlarla yiğitçe mücadele etmek istiyorum, ben ülkemde, ay yıldızlı albayrak altında huzur ve güven içerisinde, ebediyyen hür ve bağımsız olarak yaşamak istiyorum, bunlar için bir bedel ödemek lazımsa bu bedeli de seve şeve öderim."

Biz, Türk Eğitim Sen ve onu meydana getiren, 150 bin üye ve yöneticimizle büyümeye devam edeceğiz. Gerçekten büyüyeceğiz, biz eğitim çalışanlarını yok etmek, şahsiyetlerini un ufak etmek için değil, kolkola, omuz omuza, sarsılmadan, dik, alnı açık yaşamak ve yaşatmak için büyüyeceğiz. Ülkemiz ve eğitim çalışanları Türk Eğitim Sen'le geleceğe daha bir güven ve inançla bakacaklar. **Kimseyi düşman ilan etmiyoruz ama bütün eğitim çalışanlarını, bu büyük ve sarsılmaz yapının, 150 bin üyemizin dostluğunu kazanmaya ve gücünü paylaşmaya davet ediyoruz.**

"Bırak, bozuk saatler yalan yanlış işlesin !

Çelebiler çekilip haremlerde kışlasın!

Yürü aslanım, fetih hazırlığı başlasın..." ■

100 TEMEL ESER YAKLAŞIM UYGULAMALAR ÖNERİLER

Musa Akkaş
Genel Mevzuat ve Toplu Görüşme Sekreteri

Türk Eğitim Sen olarak eğitimi önemsiyoruz. Zira eğitim değer yargılarımızı, varlığımızı, düşünce ve inançlarımızı kuşatan sosyalleşme sürecinin tamamını içine alan, hayat boyu devam eden bir öğrenme faaliyetidir. Yani eğitim kişinin akla bağlı yönü ile hislere bağlı yönü arasında bir sentez oluşturmayı hedefleyen, kişiyi kuşatan değerler dünyasını yeni kuşaklara anlatmak ve açıklamak gayretinin adıdır.

Milletin değerleri ve Milli ideallerle uyuşmayan, bilgi çağının gereklerini içermeyen müfredatları ve inançlarımıza savaş açan keyfi uygulamalarıyla eğitim sistemimizi yöneten zihniyet iflas etmiş durumdadır. Sosyal ve kültürel değerlerimizi tartışılır hale getiren liberal uygulamalar nedeniyle adı dışında hiçbir unsurunda Millilik kalmamış olan bu eğitim sistemi, ses bayrağımız olan Güzel Türkçemizi bilim dili yapamamış, milletler sürecimizin kaçınılmaz neticesi olan Türk Birliği idealinin kültürel hazırlıklarını tamamlayamamış, millet fertlerinin anayasal hakkı olan eğitimde fırsat eşitliğini sağlayamamıştır.

Türk Milli Eğitiminin genel amacı iyi insan, iyi vatandaş yetiştirmektir. Sonuç itibariyle eğitimin amacı insanları mutlu kılmaktır. Seçilen ders kitaplarıyla, eğitim politikalarıyla, öğretmen, yönetici atamalarıyla, çalışanların sosyal özlük haklarının iyileştirilmesi anlamında meseleye topyekûn bakıldığı zaman toplumun, çalışanların mutsuz olduğunu görüyoruz. Geride bıraktığımız 86 yılın71 yılını eğitim sistemimiz açısından boşa geçirdiğimizi söylemek pek de abartılı sayılmamalıdır. Bugün gelinen nokta itibariyle eğitim sistemimiz meselelerimize çözüm üretecek Milli bir kurum olmaktan çıkmış bizatihi kendisi mesele olmuştur.

Malumunuz olduğu üzere; İnsan topluluklarını kaynaştırıp buluşturan, milletleştirerek tarih sayesinde devamını sağlayan başlıca etkenlerden birisi, Milli Kültürdür.

Milli Kültür, dil, inançlar, ahlaki değerler, örf ve gelenekler, zevk ve alışkanlıklar, tarih şuuru ve ideal birliği, hukuk ve sanat kurumları ile bir bütündür.

Unutulmamalıdır ki, küreselleşme eğilimi ve gayretlerinin arttığı günümüzde dahi, bir toplumun gelişmesinin ve medeniyetinin ön şartı Milli Kültürüne sahip çıkabilmesidir.

Son zamanlarda Ülkemizin gündeminde olan bir konudan da bahsettikten sonra 100 Temel eserle ilgili düşüncelerimi aktaracağım. Dil, Kültür bunların hepsi aynı zamanda 100 Temel eserle ilgili olan konulardır. Toplumun yapısının bozulmasının nedenlerinden en önemlisi, bugün ülkemizde yapılmaya çalışıldığı gibi dili yozlaştırmak ve özellikle öğretim dili üzerinde oynamaktır. Bunu bu ülkenin yöneticileri yapıyorsa bu daha da tehlikelidir. Devlet eliyle Kürtçe Televizyon yayını son zamanlarda iktidar partisi be bazı destekleyicilerin katkılarıyla yayınlara başlamıştır. Bu durum yeterli duyarlılığın gösterilmediği dil konusunda, milli birlik ve bütünlük konusunda ayrımcılığa giden yola fırsat vermiştir. Bu uygulama gelecekte başka talepleri de beraberinde getirecektir. Bunların başında Kürtçenin resmi dil talebi olacaktır. Tek dil tek devlet demektir. İkinci bir dile ne şekilde olursa olsun müsaade edilmemesi gerekir. Bu ateşle oynamak demektir. Türk Milleti büyük bir milletin adıdır. Türk Milleti, tesadüfen zuhur etmiş, alt kimliklerin ortaklığı değildir. Binlerce yılda kardeşlik ve kucaklaşma ile oluşan, milli kültürün, milli kimliğin ve milli şuurun tecelli ettiği ve yükseldiği muhteşem bir terkibin adıdır. Yakın zamanda göreceğiz bazı

çevreler 100 Temel eserin sayısının artırılarak içinde Kürtçe yazılı kitapların olması da istenecektir. Türk Eğitim Sen'in bu konuda tavrı açık ve nettir. Sendikamız, Anayasamızda da ifade edildiği gibi eğitim dilinin tek olduğuna inanmakta ve güzel Türkçemizin "Bilim dili" olarak herkesçe Kabul edilmesini arzu etmektedir. Devlet eliyle yapılan ilk gün deneme yayınlarını bir hatırlayalım, terörist başını öven ve Türk ordusunu küçük düşüren şarkılar söylendi. Bu yayınla mı ülkede birlik sağlanacak. Bunu yapanların herhalde Anayasadan haberleri olsa gerek. Anayasamızın 3 Maddesinde;" Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür.Dili Türkçedir.Bayrağı,şekli kanunda belirtilen,beyaz ay yıldızlı al bayraktır.Milli marşı "İstiklal Marşı" dır. Başkenti Ankara'dır. Denilmektedir. Dil bir Milletin temel sigortasıdır. Aynı duygu ile duygulanmak, ortak dili olan insanlara has bir duygudur. Bu özellikten mahrum topluluklar bir ideal bir hedef etrafında buluşmaları imkânsızdır.

Atatürk dil konusunda; "Milliyetin çok belirgin niteliklerinden biri de dildir. Türk milletindenim diyen insan, her şeyden evvel mutlaka Türkçe konuşmalıdır. Türkçe konuşmayan bir insan Türk kültürüne, topluluğuna bağlılığını iddia ederse buna inanmak doğru olmaz. (1931)" demiştir.

Okumanın temelinde dilin ruhsal ve toplumsal işlevleri öne çıkmaktadır. İnsan diliyle insandır. Toplum dil aracılığıyla millettir. Dil tek başına milleti vücuda getiren etmen olmasa da milleti oluşturan toprak, kültür, ülkü, ekonomi birliğinin en önemli harcıdır.

Dil bilimcilerimiz toplumsal değişme ve gelişmelerin odak noktasında dilin bulunduğunu belirtmişlerdir. Hiçbir toplumsal birim yoktur ki dilden ayrı, dilden bağımsız olsun. Milletlerin bilimi, felsefesi, sanatı, ekonomisi, edebiyatı, teknik gelişmeleri, töreleri, gelenek- görenekleri, kültürü, bütün düşünce ürünleri, zihniyeti… Diliyle ifade edilir.

Günümüzün en önemli sorunlarından biri Türkçemizin yabancı kelimelerin istilasına uğramasıdır.100 temel eser seçimi yapılırken de buna dikkat etmek gerek. Türk Milleti olarak kendimize güvenmeliyiz. Biz bir milletiz. Dünyanın en eski ve en köklü Milletlerinden biriyiz. En büyük ve en güzel dillerinden biri Türkçedir. Türkçenin dizgisi, yapısı, işleyişi, ek-kök sistemi vs. çok büyük bir zekâ ürünüdür. Türk Milletinin zeki oluşunun en önemli göstergelerinden biri böyle bir dil dizgesi kurmuş olmalarıdır. Türkçemiz yapısı itibariyle her hali ifade etmeye muktedir bir dil varken başka bir dilin istilasına maruz bırakmak ihanettir. Maalesef 100 temel eser içerisinde Türkçemizin yapısına uygun olmayan eserler bulunmaktadır. Bunlara dikkat etmek gerekir.

Türk Eğitim Sen olarak; Milli Eğitim Bakanlığı tarafından Türk ve Dünya edebiyatında 100 Temel Eser'in belirlenmiş olmasını, ülkemizdeki okuma oranını artırmaya yönelik bir çaba olarak görüyoruz. Okumak, insanı mutlu kılıp bilgi hazinesini zenginleştirdiği gibi, iyi ile kötüyü birbirinden ayırma özelliği kazandırır. Alışkanlıkların en güzeli kitap sevgisi ve okuma hazzıdır. Peki, ülkemizde okumaya ne kadar önem veriliyor, insanlarımızın okumaya olan ilgisi nedir diye baktığımızda, bunda bizi mutlu eden bir tablo yoktur. Zira Almanya'da 1000 kişiye 2700 kitap düşerken, bizde sadece 7 kitap düşmektedir. Görüldüğü gibi kültürel alandaki rakamlar düşündürücüdür. Oysa güçlü olabilmek ve mutlu yaşamak için kültüre yatırım yapmak şarttır. Toplum ve Devlet olarak bunu gerçekleştirmek zorundayız.

100 Temel eser okumayı artırma yönünde bir adımdır. Bu tür faaliyetleri daha da artırmak lazımdır. Çocuklarımıza bu 100 temel eseri bile okutabilsek büyük başarı sağlamış olacağız.

100 Temel eser ümit vericidir. Okuyan bir toplum olma yolunda önemli bir adımdır.100 Temel eserin bir başka olumlu yönü de; aynı eseri okumuş, o eserlerdeki dil varlığı ile duygu ve düşünce zenginliğini fark etmiş bireylerin oluşturacağı bir toplum daha hoşgörülü, daha paylaşımcı, kültür seviyesi yüksek olacaktır. Birçok eserle çocuklarımız ve gençlerimize kültürümüzün kilometre taşları olan bu eserlerin, gençlerimizin düşünce ve zevk olgunluğuna katkıda bulunacağına, onlara ışık tutacağına inanmaktayım.

100 Temel eser projesinin temel amaçları öğrencilere okuma alışkanlığını kazandırmanın yanında Türkçenin doğru ve güzel kullanılmasını sağlamak olarak düşünülmelidir. Bu hedefe ulaşılırsa "düşünen-düşündüğünü doğru ve açık bir şekilde ifade eden, algılama gücü yüksek, yorum yapan, analitik düşünen, sentez yapan, tartışan, doğruları tek noktadan değil, çeşitli bakış açılarıyla bakmak suretiyle ortaya çıkacağını kavramış, güzellik duygusu ve estetik anlayışı gelişmiş, kültürlü gençlerin yetişeceği gerçekleşmiş olur. Temel yaklaşımında da bu olduğunu düşünüyorum. Bu noktada aklımıza takılan tek şey,

öğretmenlerimizin bu 100 Temel Eser'den kaç tanesini okumuş olabileceğidir. Çünkü öğretmenlerimiz bu 100 eserin tamamını okumuş olmalılar ki kendi öğrencilerimizin seviyesine hangilerinin uyduğunu tespit edebilsin ve onlara tavsiye etsin. Bundan dolayı Bakanlık mutlaka her okula bu 100 Temel eseri göndermelidir. Bu 100 Temel eser'in okunmasının bir şekilde lise başarı puanları ile ilişkilendirilmesi, öğretmenlerin derslerde kitaplar hakkında sorular sormak, özet çıkarma, yorumlama gibi çeşitli yöntemlerle kitapların okunup, okunmadığını ölçmesi ve bunu notlara yansıtması gerekir.

100 Temel eseri okuma oranını artıracağı düşüncesinin yanı sıra, olumsuz yönleriyle ilgili düşüncelerimi de aktarmak istiyorum.

100 Temel eser arasında yaşayan yazarların yer almaması büyük bir eksikliktir.Hepimizin bildiği gibi,öğrencilerin okudukları kitabın yazarını tanıması,TV'dan dinlemesi, konuşması, kitabın daha çok sevilmesini ve okunmasını sağlayacaktır.

Kitaplar belirlenirken "Çocuk gelişimi","Çocuk edebiyatı" ve "Çocuk psikolojisi" dallarında uzmanlardan kimlerin fikri alınmıştır, doğrusu bu merak edilen bir konudur. Zira çocuklarımızın bedensel ve zihinsel gelişimini bozabilecek bazı kitapların seçilmiş olması, bu kitapların incelenmeden, denetlenmeden çocuklarımızın önüne servis edildiğini düşünüyoruz.

Bazı kitaplar var ki tam anlamıyla müstehcenlik içermektedir. Örnek verecek olursam; Orhan Kemal'in "Eskici ve oğulları" kitabı, neredeyse tamamı küfür içeren bir kitaptır. Bu kitapla çocuklar nasıl kelime haznesini genişletecek ve Türkçenin doğru kullanımına fayda sağlayacaktır. Yusuf Atılgan'ın "Anayurt oteli" Bu kitapta müstehcen içeren sözcüklerle doludur. Antonıe Saint Exupery'in " Küçük Prens" kitabında Türk büyüklerine hakaret içeren ifadeler yer almaktadır. Bu türde kitaplar, öğrencilere fayda yerine zarar verecektir. Düşündürücü olan tarafı; Bu kitapların nasıl seçildiğidir. Kitapların incelenmesi konusunda da ciddi endişelerim vardır. Milli Eğitim Bakanlığı'nın böylesi yanlışları yapma hakkı yoktur. Eserlerin seçilmesi, incelenmesiyle ilgili komisyon üye sayısı mutlaka artırılmalıdır. Komisyon çalışmasına eğitim iş kolunda yetkili sendika da davet edilmeli ve alınan kararlara uyulmalıdır. Çocuk gelişimi dikkate alınarak, kitaplar belirlenirken, Türk Milli Eğitimin temel ilkeleri dikkate alınarak seçimler yapılmalıdır.

Okumayı teşvik eden her karara destek oluruz. Yeter ki Türk Milletinin birlik be beraberliğini teşvik etsin. Fert ve Milet hayatında zaman tanziminin önemi çok büyüktür. Zamanı değerlendirmenin en iyi yolu da bol bol okumaktır. Sahip olduğumuz kitabın ilk emrinin "oku" diye başlaması, devamında da kalem ve yazmayı hatırlatması,"hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" buyurması boş durmamayı, bir iş bitince yenisine başlamayı emretmesi… Önümüze nice engin ufuklar açmaktadır.

Okumadan uzak kalan bir toplum, ahlaki çöküş, tefrika, ilgisizlik, hoşgörüsüzlük ve sorumsuzluk gibi cemiyeti temelinden yaralayan afetlere maruz kalması kaçınılmaz olacaktır. Milli Şairimiz Mehmet. Akif'e göre;"Milletlerin yükselmesi marifet ve faziletle gerçekleşebilir." Demiştir.

Öyle bir toplum düşünüyorum ki; Bahçede, parkta okuyan, otobüste, trende, vapurda okuyan, kahvede okuyan bir toplum.

Yediden yetmişe, kitaba saygı duyan, onu seven ve okuyan, cıvıl, cıvıl neşeli ve huzur dolu bir toplum…

Gelin özlenen bu toplumu hep beraber oluşturalım. Milli birlik ve beraberlik içinde, kavga etmeden, kötü duygu ve düşüncelere sapmadan, birbirimize karşı sevgi ve hoşgörüyle yaklaşarak ilerleyelim.

Demokratik ortam içerisinde, okuyan, düşünen ve uygarca tartışan ve "aklın yolu birdir" gerçeğinden hareketle en güzeli, en iyiyi bulalım.

Aydınlık yarınlara emin adımlarla, hür ve güçlü bir toplum olarak yürüyelim.

Bugünün hatırasına uygun olarak; Hoşça kalın, kitaplarla kalın diyorum. ■

ATATÜRK'ÜN TÜRK'ÜN ANA DİLİ TÜRKÇE'YE VERDİĞİ BÜYÜK ÖNEM

Vural GÜNDÜZ
Ankara 3 No'lu Şube

Dil, insanlar arasında iletişimi sağlayan en önemli araçtır. Genel olarak dil, nesiller boyunca gelişerek günümüze gelen ve iletişim vasıtası olarak kullanılan kurallar bütünü olarak tanımlanabilir. Bir topluluğun millet olabilmesi için öncelikle bir ana dile sahip olması gerekir. Nesilden nesile değerlerin bütünü olan kültür, ana dil aracılığı ile aktarılır. Türk Milleti'nin dili olan Türkçe, değerlerimizin ve kültürümüzün aktarılması için en önemli araçtır ve Türk Milleti'nin devamlılığının vazgeçilmez unsurudur.

Cumhuriyetin kurucusu olan Mustafa Kemal Atatürk de gençlik çağlarından hayata gözlerini yumduğu ana kadar Türkçe'nin millet hayatındaki önemini bilerek bu yönde çaba sarf etmiştir. Mustafa Kemal Atatürk bir çok konuşmasında Türkçe'nin önemini anlatmıştır.

''Türk demek dil demektir. Milliyetin çok bariz vasıflarından birisi dildir. Türk Milleti'ndenim diyen insanlar, her şeyden önce ve behemehal Türkçe konuşmalıdır. Türkçe konuşmayan bir insan Türk harsına, camiasına mensubiyetini iddia ederse buna inanmak doğru olamaz.'' demiştir.

Atatürk'ün vatandaş için medeni bilgiler kitabında Türk Dili için şunları söylemiştir: "Türk Milleti'nin dili Türkçe'dir. Türk Dili dünyanın en güzel, en zengin ve en kolay olabilecek bir dildir. Onun için her Türk Dili'ni çok sever ve onu yükseltmek için çalışır.'' demektedir.

Atatürk, milli dilimiz olan Türkçe'yi millet hayatının temeli kabul etmiştir: "Kati olarak bilinmelidir ki Türk Milleti'nin milli dili ve milli benliği bütün hayatına hakim ve esas kalacaktır.'' diyen Atatürk, milli dilimiz ve kimliğimizin Türk Milleti'nin hayatındaki ana unsur olduğunu ortaya koymuştur.

1 Kasım 1928'de "Türk Harflerinin Kabul ve Tatbiki Hakkındaki Kanun'' kabul edilmiştir. Atatürk, Türkçe'nin Latin harfleriyle daha iyi öğrenileceğini ve Latin alfabesinin Türkçe'ye uygun olduğunu bildirmiş ve bu harflerin memleketin tamamında bir an evvel öğrenilmesi gerektiğini söylemiştir: "Vatandaşlar yeni Türk harflerini çabuk öğreniniz. Bütün millete, köylüye, çobana, hamala, sandalcıya öğretiniz. Bunu vatanperverlik ve milliyetperverlik vazifesi biliniz. Bu vazifeyi yaparken düşününüz ki bir milletin, bir heyet-i içtimaiyenin yüzde onu, yirmisi okuma yazma bilir, yüzde sekseni bilmez; bu ayıptır. Bundan insan olarak utanmak lazımdır. Bu millet utanmak için yaratılmış bir millet değildir. İftihar etmek için yaratılmış ve tarihini iftiharla doldurmuş bir millettir. Milletin yüzde sekseni okuma yazma bilmiyorsa hata bizlerde değildir. Hata onlardadır ki Türk'ün seviyesini anlamayarak bir takım zincirlerle saranlarındır." Atatürk burada Türkçe öğretimini, vatan ve millet sevgisinin yüklemiş olduğu bir görev olarak nitelemiştir.

''Milli bilincin ayakta kalabilmesi ve uyanık bulunası için dil ve tarih uğrunda çalışmaya mecburuz '' diyerek dil ve tarih konusundaki duyarlılığını her zaman dile getiren ve başlangıçtan beri dil konusuna önem veren Atatürk, birinci Türk Tarih Kurultayı'nın son günü, dil konusunda çalışmalar yapmak üzere Türk Dili Tetkik Cemiyeti'nin kurulması için talimat vermiştir. Atatürk, dil çalışmalarının nasıl ve hangi alanlarda yürütüleceği konularını ele almak üzere büyük bir dil kurultayı toplanmasını ister. Kurumun kuruluşundan kısa bir süre sonra 26 Eylül 1932'de birinci Türk Dil Kurultayı Dolmabahçe Sarayı'nda toplanır. Atatürk başından sonuna kadar kurultayı izler. Sadece birinci Kurultayı değil, 1934 ve 1936 yıllarındaki kurultayları da büyük bir ilgiyle izler. Atatürk, Türkçe'ye layık olduğu değeri her zaman veren ve dil konusunda son derece duyarlı olan bir liderdi.

Atatürk, millet hayatının devamlılığının sağlanmasında, milletin bütün fertlerinin arasında sıkı bir bağ kurumasında en önemli vasıtanın dil olduğunu şu sözleriyle dile getirmiştir "Türkiye Cumhuriyet'ini kuran Türk Milleti'dir. Türk Milleti demek, Türk dili demektir. Türk dili, Türk Milleti için mukaddes bir hazinedir. Çünkü Türk Milleti, geçirdiği nihayetsiz badireler içinde ahlakının, ananelerinin, hatıralarının, menfaatlerinin, velhasıl bugün kendi milliyetini yapan her şeyinin dili sayesinde muhafaza oluğunu görüyor, Türk dili sayesinde muhafaza olduğunu görüyor. Türk dili,Türk Milleti'nin kalbidir, zihnidir.''

Atatürk, Türkçe'nin çok zengin bir olduğunu söylemekte ve bu şu sözlerle açıklamaktadır: ''Türk dili zengin, geniş bir dildir. Her mefhumu ifadeye kabiliyeti vardır. Yalnız onun bütün varlıklarını aramak, bulmak, toplamak, onlar üzerinde işlemek lazımdır.''

Atatürk'ün bilim dili olarak Türkçe'nin geliştirilmesi çalışmalarında terimlere verdiği önem ve bu konuda da çalışmaları dile verilen önemin bir diğer kısmıdır. Atatürk, Türkçe'nin bilim dili olarak gelişmesi için yeni bilim terimleri üretilmesini istemekteydi. Bir konuşmasında ''Öyle istiyorum ki, Türk dili bilim yöntemleriyle kurallarını ortaya koysun ve her dalda yazı yazanlar bütün terimleriyle çoğunluğun anlayabileceği güzel, ahenkli dilimizi kullansınlar.''

Bugün matematik, geometride kullandığımız ''üçgen, dörtgen, açı, bölü, artı, eksi, çarpım, boyut'' gibi pek çok terimi Atatürk'e borçluyuz.

Bugün bizlere düşen en önemli görevlerden biri, dilimizi doğru ve kurallarına uygun kullanmaktır. Dilimizdeki yozlaşma kültürümüzde yozlaşmaya sebep olmaktadır. Bunu en basit örneğini cadde ve iş yerlerindeki isimlerde, gençler arasındaki günlük konuşmalarda görmekteyiz. Atatürk'ün hepimize vasiyet gibi bir sözünü de hatırlatmakta fayda vardır: ''Türk dilinin kendi benliğine, aslındaki güzellik ve zenginliğine kavuşması için, bütün devlet teşkilatımızın dikkatli, alakalı olmasını isteriz.'' demiştir.

Dünya üzerinde Türkçe'nin konuşulduğu her yer benim vatanımdır, namusumdur. İşte bütün mesele budur. Türkçe'ye, Türk'ün öz diline sahip çıkmak ve korumak hepimizin görevidir.■

Kaynaklar:

Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi (MEB) yıl 7 sayı:80 2006

Mustafa Ergün:Atatürk Devri Türk Eğitimi,Ocak Yayınları,Ankara,1997

Zeynep Korkmaz:Atatürk Ve Türk Dili Belgeler,TDK Yayınları,Ankara,1992

YENİ MÜFREDAT PROGRAMI İLE BAŞARI NASIL SAĞLANABİLİR?

Yrd. Doç. Dr. M. Hanefi Bostan
Türk Eğitim–Sen İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı

2005-2006 öğretim yılından itibaren uygulanmaya konulan "Yeni İlköğretim Programı"nın temel felsefesi; eleştirel düşünceyi öğretme, ezberci olmayan bir eğitim, yaratıcı düşünme ve öğretmen merkezli değil, öğrenci merkezli bir eğitimdir. İlköğretim müfredatı incelendiğinde yetiştirilmek istenen neslin özellikleri; risk alma yeteneğine ve takım ruhuna sahip, lider, girişimci, kariyerist, vizyon ve misyon sahibi özelliklere sahip kişiler olarak sıralanmaktadır.

Burada asıl sorulması gereken soru şudur?

Çocuklarımıza iyi insan olmayı neden telkin etmiyoruz? Yine onları kendi ayakları üzerinde güvenle durmayı sağlayacak donanımı neden vermiyoruz? (Ayşe Zorlu, "Milli Eğitim, Medya ve Aile: Yeni Çocukluğun Üretim Merkezleri", www.10yazar.com)

Yaratıcı düşünme söylemi; eleştirel veya yaratıcı düşünmeyi, siyasi ve sosyal değil, bilgi kavramı ile ilgili bir mesele olarak ele alır. Ancak, klasik pedagoji "**eğitimcilerin politik ve etik nitelikli meselelerle yüzleşmesini gerektirir. Bu yeni yaklaşım ile bütün eğitim meselesi basit bir teknik mesele"** olarak ele alınır. Dolayısıyla eğitim denen şey öğrencinin düşünme becerilerini artırmaktan ibaret bir şey olarak algılanır. Burada unutulan önemli husus öğrencinin düşünme becerilerinin neye karşı kullanılacağıdır… Bu söylem süslü dili sayesinde eleştiriye engel koyar ve gerçek amacını gizler. Yine bu söylem, yaratıcılığın ciddi bir bilgi birikimi olmadan olabileceğini iddia eder ki, asıl sorun da budur (Bekir Gür "Yeni Müfredat Söylemleri: Amerikan Pedagojisi, Amerikan mı Pedagoji mi, www.turkegitimsen.org.tr). **Bilgi birikimi olmadan yaratıcılığın sağlanabileceği hususu hayalden ibarettir.**

Yukarıdaki uyarılar dikkate alınarak yeni müfredat programı daha kaliteli ve daha iyi insan yetiştirmeyi sağlayabilmesi için neler yapılmalıdır? Öğretmen merkezli bir eğitimden öğrenci merkezli bir eğitime geçtiğimiz bu dönemde yaklaşık 600 bin öğretmenin de bu programa göre yetiştirilmesi ve bu programa uyum sağlayabilmesi için gerekli kursları alması gerekmektedir. Ortalama 40-50 kişilik sınıflarda ve 600 bin öğretmenle bu müfredatı uygulamak mümkün değildir. Nitekim anketlere dayalı yapılan bilimsel çalışmalarda daha fazla sınıfa, daha fazla uygulama alanına ve daha fazla öğretmen istihdamına ihtiyaç olduğu ortaya çıkmaktadır. Bununla birlikte ders içeriklerinin bilgi ile doldurulması gerektiği bir başka gerçek olarak tespit edilmiş bulunmaktadır (Ahmet Karatepe-Halil İbrahim Yıldırım-Önder Şensoy-Necati Yalçın, "Fen Bilgisi Öğretimi Amaçlarının Gerçekleştirilmesinde Yeni Programının İçerik Boyutunda Uygunluğu Konusunda Öğretmen Görüşleri", *Kastamonu Education Journal*, October 2004, Vol:12, No:2, s.327-338; Necdet Aykaç, "İlköğretim Sosyal Bilgiler Dersi Eğitim-Öğretim Programına Yönelik Öğretmen Görüşleri" *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi* www.esosder.org, Güz 2007, c.6, sayı.22, s. 46–73; Ali Rıza Akdeniz-Nevzat Yiğit- Şengül Kurt, " Yeni Fen Bilgisi Öğretim Programı ile İlgili Öğretmenlerin Düşünceleri",http://www.fedu.metu.edu.tr/ufbmek 5/b_kitabi/PDF/Fen/Bildiri/t93d.pdf; Ayşe Mentiş Taş,"Yeni Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Belirlenmesi" , http://*www.**sosyal**bil.selcuk.edu.tr/sos_mak/articles/2007/17/AMENTISTAS.PDF*.)

Yeni müfredatın başarılı olabilmesi için mutlaka öğretmen adaylarının alanlarında çok iyi yetiştirilmeleri gerekmektedir. Yalnız pedagoji dersleri ile iyi öğret-

men olunmaz. Eğitim bilimlerinin amaç değil, araç oldukları hususu unutulmamalıdır. Bir öğretmenin alan bilgisi yeterli değilse, neyi öğretecek? Bu nedenle Eğitim Fakültesi mezunları yanında mutlaka Fen-**Edebiyat Fakültesi mezunlarının** da bir an önce öğretmen olmalarının önü açılmalıdır. **Bugün yeni müfredatta yaşanan en önemli sorun; alan bilgisi sorunudur**.

Mevcut öğretmen sayısı, mevcut okul ve derslik sayısı ile yeni müfredattan beklenen sonuçların alınması mümkün değildir. **Bir an önce birleşik sınıf ve ikili öğretimin sona erdirilmesi, gerekli sınıf mevcudunun sağlanması, sınıf öğrenci sayılarının 15-20 kişiye çekilerek bunlar için gerekli öğretmen ihtiyacının şu anda boşta gezer 200 bin öğretmen adayının istihdam edilerek işe başlaması ön şart olarak karşımızda durmaktadır**.

Öğretmenlerin, Milli Eğitim Bakanı ile olan sorunlarından birincisi olan; **idareci atamalarının hemen gerçekleştirilmesi motivasyon için diğer bir ön koşuldur. Ayrıca öğretmenlerin başarılı olmalarını sağlayacak diğer bir şart da kimseye muhtaç olmadan hayatlarını sürdürebilecekleri bir maaşa kavuşturulmalarıdır.**

KADIKÖY ve PENDİK İLÇELERİNDEKİ ÖĞRETMENLERE GÖRE YENİ MÜFREDAT PROGRAMININ OLUMLU VE OLUMSUZ YÖNLERİ

İstanbul'da Kadıköy ve Pendik ilçelerinde öğretmenlere Yeni müfredat programının olumlu ve olumsuz yönlerinin neler olduğunu sorduk. Aldığımız cevaplar aşağıdadır:

Türkçe öğretmenleri;

6.7.8. sınıf Türkçe Dersi için haftalık ders saatinin müfredatın uygulanması için yetersiz olduğunu ve ders saatinin artırılması gerektiği, 7. sınıf ders kitabındaki metinlerin daha kısa, anlaşılır ve seviyeye uygun metinlerden seçilmesi gerektiği ve ayrıca etkinliklerin azaltılıp **Dilbilgisi** konularına daha çok yer verilmesi gerektiğini belirtmektedirler.

- **İngilizce öğretmenleri**; 8. sınıf ders kitabının seviyenin çok üzerinde olduğunu ifade etmektedir.
- **Matematik ve Fen Bilgisi** Öğretmenleri; genel olarak müfredattan memnun olduklarını belirtmektedirler.
- **Beden Eğitimi Öğretmenleri**; sınıf sayılarının müfredata uygulanış biçimine uygun olmadığını ve bu müfredatın uygulanabilmesi için sınıf mevcutlarının 14-15 kişi olması gerektiğini vurguladılar.
- **Sınıf Öğretmenleri;** bütün derslerde konu anlatımı net değil ve çok yetersiz. Daha bol örnek olmalı. Yeni Müfredat öğrenci merkezli olmasına rağmen, öğrencilerde yeterli kaynaklarının bulunmaması nedeniyle yeterli verim alınamamaktadır. Özellikle **Türkçe ders** kitabında çocukların zevkle okuyacağı metinler bulunmamaktadır. 1., 2., ve 3. sınıfların metinleri çok uzun olup çocukları sıkmaktadır.

Türkçe dersinde **Dilbilgisi** konuları dağınık ve yetersizdir.

Türkçe 5. sınıf ders ve çalışma kitaplarında öğrencilerin anlayabileceği etkinlik sayısı azdır.

Sosyal Bilgiler dersinde yakın tarihimiz (Kurtuluş Savaşı ve sonrası) ve yurdumuzun coğrafyası ile ilgili bilgiler yetersizidir.

Kısacası **yeni müfredat programı öğrenci merkezli olmasına rağmen, hâlâ merkezde öğretmen bulunmaktadır**.

- **4.Sınıf Öğretmenleri; Matematik** kitabında yeterli sayıda alıştırma yok. **Sosyal Bilgiler**de de konular yetersiz açıklanmış, içerik ve örnek eksiklikleri var. Konular çok yüzeysel işlenmiş.
- **3. Sınıf Öğretmenleri;** yeni müfredatın öğrencileri inceleme ve araştırmaya yöneltmesi olumlu bir gelişmedir. Ama **çocukların hepsinde bilgisayar ve internet olmaması hem çocukları ve hem de öğretmenleri zor durumda bırakmaktadır**.

Hayat Bilgisi Kılavuz kitapları ders işlenişi açısından ve etkinlikler açısından yeterli ve güzeldir.

Türkçe kılavuz kitaplarında, metin işlemelerinde tek düzelik olduğundan bazen çocukları sıkabilmektedir. Ayrıca bütün etkinlikleri yetiştirme konusunda öğretmenler zorlanmaktadır. Yeni müfredatı kalabalık sınıflarda uygulamak zor olmaktadır.

Özellikle Matematik dersi müfredatında konular dönüşümlü olarak işlenmediği için çocuklarda unutma olayı fazla olmaktadır. Çünkü işlenen konular tekrar edilememektedir.

Kalabalık sınıflarda bu müfredat programının uygulanması mümkün değil. Sınıf mevcudu az olan sınıflarda daha iyi verim alınabilir.

Matematik dersi için her temada her konuya değinilmemiştir. Temalar arasında konu bağlantısı iyi sağlanamamıştır.

- **2. sınıf Öğretmenleri:** Müfredatın olumlu yanları şöyle belirlemişlerdir.

Görsellerin artması,

Öğrenci merkezli olması,

Zekâ türlerini dikkate alması,

Aktif öğrenmeyi yönlendirmesi,

Ders kitaplarının çalışma kitabı da olması,

Ürün dosyalarının öğrenciyi geliştirmesi,

Araç gereci bolca kullanması,

Ön bilgileri harekete geçiriyor olması.

Olumsuz yönlerini de şu şekilde sıralamışlardır:

Değerlendirme sorularının yetersiz olması,

Çalışma kitaplarının kullanışsız olması,

Performans ve proje ödevlerinin öğrenciyi fazla yorması,

Değerlendirme ölçeklerinin kitaplarda olmaması,

Yazı çalışma alanlarının yetersiz olması.

- **1. Sınıf Öğretmenleri**

Bitişik eğik yazı ile ve harf yöntemiyle çocuklar çok erken okumaya geçtiler. Yazı düzeni ve defter kullanımı gayet güzel oldu. Yalnız ders ve çalışma kitaplarını yetersiz. Bence ders ve çalışma kitaplarını tek kitap altında birleştirip bol etkinlikli ve anlaşılır hazırlanması daha olumlu olacaktır.

1.Sınıflar için hazırlanan araç-gereç ve materyaller okuma-yazmayı daha da kolay hale getirmiştir. Bilgisayar ve CD destekli görsel olarak yapılan çalışmalar oldukça kalıcı olmaktadır.

Ses temelli öğretim sayesinde öğrenciler daha çabuk okumaya geçti. Bu sistemin öğrencileri ezberden kurtaran bir yönü de var. Yeni program öğrencilerin fiziksel ve kişisel gelişimine daha uygun görülüyor. Bitişik eğik yazı çocukların kas gelişimine uygun olduğundan, öğrenciler yazıda da fazla zorlanmamaktadır.

Olumsuz yönleri ise;

Kapalı heceden açık heceye ulaşılması, öğrencilerde kesik kesik okumaya neden oluyor.

Program görsel CD'lerle ve materyallerle desteklenmelidir. Ders ve çalışma kitapları yetersiz kalmaktadır.

Türkçe kitabına öğrencilerin çok daha fazla dikkatini çekecek metinler konulmalıdır.

ÜSKÜDAR ve BEYKOZ İLÇELERİNDEKİ ÖĞRETMENLERE GÖRE YENİ MÜFREDAT PROGRAMININ OLUMLU VE OLUMSUZ YÖNLERİ

1. 2. VE 3. SINIFLAR

OLUMLU YÖNLER:

1- Kitaplar öğrencilerin araştırma yapmasına yönelik olarak hazırlanmıştır.

2- Öğrencilerin bağımsız iş yapabilmeleri açısından olumludur.

3- Hayat bilgisi dersi öğrenci seviyelerine uygun, görsellerle metin bir bütünlük sağlıyor.

4- Hayat bilgisi ve Türkçe ders kitapları öğrencilerin konuşup yorum yapmalarına imkân sağlıyor.

5- Etkinlikler, görseller renkli hazırlandığı için öğrenciler eğlenerek çalışıyorlar.

OLUMSUZ YÖNLER:

1- Türkçe kitaplarındaki okuma metinleri çok uzun olduğu için öğrenciler anlamda bütünlük sağlamakta zorlanıyorlar. Bu durum yorum yapma ve 5N 1K çalışmalarında zorluk sağlamaktadır.

2- Türkçe kitaplarında sınıf seviyelerine uygun olmayan çok fazla heceden oluşmuş kelime kullanımları fazladır. Bu durum öğrencilerin kelimelere hece eklemelerine ve bazı sesleri yutmalarına sebep olmaktadır.

3- Öğrencilerin ders programlarına göre kitap getirmeleri gerektiği için, çoğunlukla ders ya da çalışma kitaplarından birini unutmaktadırlar. Bu yüzden ders ve çalışma kitapları yeniden aynı kitapta toplanabilir.

4- Matematik kitaplarında konularla ilgili etkinlikler az sayıda hazırlanmıştır.

5- Matematik kitaplarındaki konu anlatımları öğrenci yaş gruplarına göre karışık gelmektedir.

4. ve 5. SINIFLAR

OLUMLU YÖNLER

1. Kitaplar genel olarak öğrencilerin araştırma yapmasına yönelik olarak oluşturulmuştur.

2. Program öğrencilerin adımlar halinde ilerlemesini sağlamaktadır.

3. Fen ve teknoloji ve Sosyal bilgiler programı ve kitapları tamamen kişisel yaşam becerileri ve toplum ilişkileri gözlemlenerek günlük hayatla ilişkilendirerek oluşturulmuştur.

OLUMSUZ YÖNLER

1. Matematik kitabı sınıf seviye örneklerinin altında hazırlanmış, ders ve çalışma kitaplarında konuyu çeşitlendirici örneklemelere yer verilmemiştir. Etkinlik yapısı olarak 3. sınıf kitaplarından bir farklılık bulunmamaktadır

   Matematik kitaplarında bilgi düzeyindeki sorulara ağırlık verilmiştir. Öğrenciler matematik konularında çözümlere farklı açılardan bakamamaktadırlar. Soyut işlemler dönemlerine yönelik beceri sorularına yer verilmemiştir.

2. Fen bilgisi kitabı bolca görselden yararlanılarak oluşturulmuştur. Ancak; öğrencilerin görseli kullanması ve yorum yapması için yazılı olan kısımlar etkisiz kalmıştır.

   Fen bilgisi tüm konularda " yazınız, açıklayınız, nedir, ne olur?" gibi soruları sıklıkla bulundurmaktadır. Ancak, kitap ön bilgilerini kullanarak öğrenci konu hakkında tam olarak yorum yapamamaktadır.

   Matematik kitabından farklı olarak bu kitapta yeterince bilgi ve kavrama düzeyi sorulara yer verilmemiştir. Kitap uygulama seviyesine göre düzenlenmiştir.

   Grup çalışmaları ya da gözlem çalışmaları sınıf mevcutlarına ve aile eğitim seviyelerine ağır gelmektedir. Özellikle araştırma ödevleri öğrenci ekonomik seviyelerine ve çevre şartlarına uygun değildir. Öğrencileri internet kafelere yönlendirmektedir.

3. Sosyal bilgiler programında konular tamamen yaşanan ortam ve günlük yaşamla ilişkilendirilmiştir. Ancak "kendimi tanıtıyorum" "alışveriş" "kültür miras"… vb. konular fazlaca uzun tutulmuştur. Çalışma kitaplarında, ders kitaplarında anlatılanların neredeyse aynısının yeniden doldurulması gibi hazırlanmıştır.

   Soru cevap kısımlarında yorumlamalara ağırlık verilmiş, ancak tam anlamıyla soyut düşünme yerleşmediği için programın almak istediği cevaplar alınamamaktadır. Öğrencilerin cevap ve yorumlarında çeşitlilik sağlanamamaktadır. Bu durumda ailelerin eğitim düzeyleri de etkili olmaktadır.

4. Türkçe programında **Dilbilgisi** konuları neredeyse tamamen 2. kademeye kaydırıldığı için program ve kitaplar okuma anlama yorumlama faaliyetlerine yönelik hazırlanmıştır.

   Metinler genellikle seviyeye uygun hazırlanmıştır. Ancak çalışma kitaplarındaki etkinlikler, tüm metinlerde birbirine çok yakın tarzda hazırlandığı için öğrenciler aynı etkinlikleri tekrar yapmaktan hoşlanmamaktadırlar.

   Türkçe çalışma kitaplarında sürekli aynı dilbilgisi konuları tekrarlanmıştır. Eşanlamlı, eşsesli, zıt anlamlı kelimeler, sözlük sıralaması… vb. konular sürekli tekrarlanmıştır.

5. Yeni programdaki SBS soruları ve yeni sistem ders kitapları karşılaştırılarak göz önüne alındığında; öğrenci çalışma kitaplarındaki etkinlikler sınav sisteminde sorulan sorulara uygun değildir. Sınavlar göz önüne alınarak öğrencileri hazırlayıcı etkinler kitaplara eklenmelidir.

6. Farklı yayınevlerinden çıkan Ders ve Çalışma kitaplarındaki seviye, ayrıntı ve etkinlik farklılıkları gözlemlenmektedir. Editörler ve yayınevleri ile görüşülerek kitaplarda etkinlik bütünlüğü sağlanmalıdır.

2. KADEME DERSİNE AİT DEĞERLENDİRME

OLUMLU YÖNLER

1. Müfredatın 4. sınıftan başlayıp lise son sınıfa kadar süren bir yapısı vardır.

2. Ders kitapları araştırmaya yönelik olarak hazırlanmıştır.

3. Ders işlenişlerinde güncel konulara uyum sağlayan esnekliler bulunmaktadır.

4. Din Kültürü dersinde ahlâkın üstünlüğü prensibi her konuda uygulanmaktadır.

OLUMSUZ YÖNLER:

1. Uygulamalarda yer ve zaman sıkıntısı yaşanmaktadır.

2. Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi dersinde uygulama sıkıntısı yaşanmaktadır. Program daha erken sınıflara çekilebilir.

3. Kitaplarda kullanılan dil genel olarak öğrenci seviyesine uygun değildir

   Milli Eğitim Bakanına, Talim Terbiye Kurulu üyelerine ve kamuoyuna saygı ile duyurulur. ■

İLKÖĞRETİM OKULLARINDA 4. ve 5. SINIFLARINDA TÜRKÇE DERSİNİN BRANŞ ÖĞRETMENLERİ TARAFINDAN OKUTULMASININ UYGUNLUĞU ARAŞTIRMASI

Hasan KARA
Türk Eğitim-Sen Güngören İlçe Temsilcisi

Gittikçe karmaşık hale gelen kişiler arası ilişkilerde okullarımızda öğrenim gören çocuklarımızın dili öğrenme, kullanma, kendini ifade etme ve diğerlerini anlayabilme becerileri açısından daha çok donanımlı hale getirilebilmelerinin gerekliliği üzerine daha kapsamlı ve işlevsel öğretim ve eğitim etkinliklerinin gerçekleşebilmesi için 4. ve 5. sınıflarda Türkçe dersinin Türkçe – branş öğretmenleri tarafından verilmesi bir çözüm olarak düşünülebilir mi? Sorusu sorulmuş soruya yanıt arayabilme amacıyla sınıf ve branş öğretmenlerine yönelik iki soru yöneltilmiştir.

Araştırma; Güngören ilçesinde Ocak – Şubat 2009 tarihinde rasgele okullarda 4. ve 5. sınıf öğretmenleri ve Türkçe dersi branş öğretmenleri ile gerçekleştirilmiştir. (30 sınıf – 26 branş öğretmeni)

Değerlendirme sonuçları aşağıda sunulmuştur.

1.Soru : Bir ile beşinci sınıflarda yürütülen Türkçe dersi öğretim etkinlikleri altıncı sınıfa hazırlar nitelikte midir?

Soruyu sınıf öğretmenleri; 14 evet (%46) 16 hayır (%54) seçeneğini işaretleyerek değerlendirmişler;

Var ise neden belirtiniz isteğine karşılık olarak da (cevabı hayır olanlardan)

- Yeteri kadar kelimelere yer verilmediği;
- Yetersiz ve eksik bilgilerle kitapların basıldığı;
- Müfredatın hazırlanmasında konuların zamanında yetişmesi kaygısının pek hissedilmediği;
- Dilbilgisi konusunda etkinliklerin yetersizliği;
- Okuma parçalarının güncel olmadığı;
- Anlama, düşünme yorumlama gibi becerilerin geliştirilmesine katkı açısından eksiklikler olduğunu ifade ederek katkıda bulunmuşlardır.

Yine 1. Soru : Bir ile beşinci sınıflarda yürütülen Türkçe dersi öğretim etkinlikleri altıncı sınıfa hazırlar nitelikte midir? Sorusuna branş öğretmenleri 11 evet (%42) 15 hayır (%58) cevabı

vermişlerdir. Hayır diyenlerden var ise neden belirtiniz isteğine karşılık olarak da;

- Altıncı sınıfa gelen öğrencilerin büyük eksikliklerinin olduğu;
- Dilbilgisi konularının yetersiz olduğu;
- Örnekler ve alıştırmaların yetersiz olduğu;
- Düşündüklerini ifadede öğrencilerin zorluk yaşadıkları;
- Kitap okuma alışkanlıklarının düşük düzeyde olduğu;
- Yazım, noktalama bilgi ve uygulamalarının yetersiz olduğu ifade edilmiştir.

2. Soru : 4 ile 5. sınıflarda yürütülen Türkçe dersi öğretim etkinliklerinin branş öğretmenleri tarafından icra edilmesini yararlı bulur musunuz?

Soruyu sınıf öğretmenleri ; 8 evet (%27) 22 hayır (%73) seçeneğini işaretleyerek değerlendirmişlerdir.

Hayır diyenlerce belirtilen nedenler arasında ise;

- Sınıf öğretmenlerinin yeterli bilgiye sahip olduğu;
- Branş öğretmenlerinin çocukların seviyelerine inemeyebilecekleri;
- Her sınıf öğretmeninin zaten Türkçe açısından yeterli olması gerektiği;
- Branş öğretmeni ihtiyacının gereksiz biçimde artacağı gösterilirken

Evet diyenler

- İkinci kademe ile örtüşen çalışmaların branş öğretmenlerince daha yararlı işleneceği;
- Her branş öğretmeninin kendi dersini daha verimli işleyeceği ifade edilmiştir.

3. Soru : 4 ile 5. sınıflarda Türkçe dersi öğretim etkinliklerinin branş öğretmenleri tarafından icra edilmesini yararlı buluyor musunuz?

Soruya branş öğretmenleri ; 19 evet (%73) 7 hayır (%27) seçeneğini işaretleyerek değerlendirmişlerdir.

Evet diyenlerce belirtilen nedenler arasında ;

- Dersin ayrıntı ve inceliklerinin branş öğretmenlerince daha iyi bilineceği;
- Branş öğretmenlerinin daha verimli olacağı;
- 4 ve 5. sınıflarda ikinci kademe ve lise için temellerin atılması yönünden doğru yöntem ve tekniklerle branş öğretmenlerinin daha başarılı olacağı;
- Soyut konulara girilmesinden ötürü dersi branş öğretmenlerinin vermesi gerektiği;
- Branş öğretmenlerinin daha donanımlı oldukları sıralanırken;

Hayır diyenlerce belirtilen nedenler arasında ;

- Sınıf öğretmenlerinin kendi sınıflarına daha hakim olması nedeniyle Türkçe dersini vermelerinin uygun olacağını ifade etmişlerdir.

Toplamda araştırmaya katılanlardan 1. soruya

Evet diyenler 25 kişi (%45)

Hayır diyenler 31 kişi (%55)

Toplamda araştırmaya katılanlardan 2. soruya

Evet diyenler 27 kişi (%48)

Hayır diyenler 29 kişi (%52) olarak tespit edilmiştir.

SONUÇ

Araştırmanın kısıtlı imkânlarla yapılmasına karşın her iki soruya da verilen EVET ve HAYIR cevapları yakın bulunmuştur. Bu sonuç öğrencilerin 6. sınıfa Türkçe dersine önceki sınıflardan hazırlıklı gelmeleri konusunda tereddüt yaratacak mahiyette iken katılımcıların yarıya yakınının dersin branş öğretmenlerince verilmesi görüşünü ifade etmeleri iyileştirme açısından anlamı bulunmuştur.

Konunun uzmanları tarafından tartışılacak ortamların hazırlanması araştırmanın daha geniş bir örneklem grubuyla tekrarlanması önerilmeye layık çözüm etkinlikleri olarak düşünülmüştür.■

BİZ VE SİZ

Ömür KUZĞUN
Kayseri 2 No'lu Şube Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

Dil, bir milletin varlık sebebidir, ayrıca milletlerin geçmişten getirdiği ve millet olmanın yegâne unsurlarını barındıran, kültürünü, geleneğini ve tüm inanışlarını simgeleyen, ağıtları, ninnileri, atasözleri ve deyimleriyle örülmüş, kimi zaman duyguyu, kimi zaman sevgiyi, kimi zamanda öfkeyi anlamlandıran dil, milletin temsilidir. Değişen zaman diliminde, zamana uydurulan dilin, çok büyük yaralar aldığını, diğer dillerin etkisinde kalarak, kısa sürelerde büyük değişikliklere maruz kaldığı herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Bu gerçekler ışığında birçok kurum üstüne düşeni yapmalı, dilimizi diğer dillerin etkisinden tez zamanda kurtarmalıdır.

Devlet bütünlüğü sağlayan, birlik ve beraberliğimizi temin eden, ana kucağı gibi sıcak, halkına adaletli davranan devlet baba, milletin bütünlüğünü korumakla görevli kutsal yapıdır. Devlet din, dil ve ırk ayrımı yapmadan halkın güvenliğini sağlayan, eğitimde, sağlıkta ve tüm hizmetlerde eşit davranan, ayrımcılığa düşmeden farklılıkları zenginlik olarak görüp, ayrıştırmadan bütünleştiren, bencillikten bizliğe duygusunu veren devlet, son günlerde kendi televizyonu olan TRT'de bir kanal kurup, bir yöremize ait şiveyle yayın yapmaktadır. Devleti yönetenlerin yarını düşünmedikleri ve siyasi oy kaygısıyla, ayrıştırıcı bir olayın altına imza atmışlardır. Bu ayrışma gün geçtikçe kendini hissettirecek, biz ve siz mantığı önümüzdeki günlerde sık duyacağımız bir ifade tarzı olarak gündemi işgal edecektir.

Toplum içinde "ne olacak canım" gibi basit ifadelerle bu ayrışmanın sınırları çizilmektedir. Ne olacak diyenler yukarıda ifade ettiğim gibi, dilin bir millet olgusu olduğunu ya bilmeden ya da düşünmeden söylediklerini zannediyorum. TRT 6'da yayınlanan bu şivenin zamanla, bu şiveyi kullanan bölgelerimizde ayrı bir milletin yaşadığı fikri yeni nesilleri etkileyecek ve ülkenin bütünlüğü tehlikeye girecektir. Çünkü bir devlet içinde iki ayrı milletin yaşaması, devlet yapısına ters düşen bir olgudur. Siyasilerimizin bu yayına gereken önemi vererek bu ayrışmanın önüne, en kısa zamanda set koyacaklarına inanıyorum.

Turan'ın bir ili var
Ve yalnız bir dili var.
Başka dil var diyenin,
Başka bir emeli var
Türklüğün vicdanı bir,
Dinî bir, vatanı bir;
Fakat hepsi ayrılır
Olmazsa lisanı bir

Ziya GÖKALP'in yazmış olduğu yukarıdaki mısralarda çok şey anlatılmaktadır. Biz eğer Atatürk'ün çizmiş olduğu muasır medeniyetler seviyesine yükselmek istiyorsak ayrı yanlarımızı değil, bir olan tarihimizi, bir olan dinimizi, bir olan ırkdaşlığımızı ön plana çıkartmamız gerekmektedir. Kız alıp kız vermişiz, artık etle tırnak gibi bir olmuşuz, hısımız, akrabayız, bacı kardeş gibiyiz düşüncesi varken ayrılık tohumları ekmek kadar yanlış bir şey olamaz ve olmamalıdır.

Ülkemin bölünmez bütünlüğünü savunan doğulu kardeşlerimle benim hiçbir şekilde problemim yoktur, zaten olamazda. Ama ülkeme hainlik edip, her türlü bölücülüğe karışmış, kafasını dış güçlere kiraya veren bazı kimseler benim ezeli ve ebedi düşmanlarımdır.

Devleti yönetmek bakkal dükkânı işletmeye benzemez, bu yüzden Hz. Ömer adaletiyle hüküm etmeli; acın, yoksulun halinden anlamalıyız. Ayrıştırıcı faaliyetlerle değil halkın gerçek gündemi olan ekonomi, işsizlik konularına değinilmesi gerekmektedir.

Dünya bir çıkmazın içinde dönüp dururken, vahşi milletler, mazlum milletler üstünde ezici gücünü hissettirmektedir. Son dönemlerde İsrail'in Gazze'ye yapmış olduğu vahşetin hepimiz tanığı olduk. Bu son olayda bireysel olarak bizim yapacağımız sadece dua idi, hamdolsun dilimizin döndüğünce yapmaya çalıştık. Fakat buradan çıkartılacak en büyük ders İslam dünyasını oluşturan devletlerin yöneticilerinin sessizliği ve korkaklığı olmuştur. Emperyalizme boyun eğen İslam devletleri nerdeyse İsrail'i savunacak duruma gelmiş, Gazze'ye yardım değil, vaatte bulunmuşlardır.

Devlet ve millet olarak birliği elden bırakmamalı; devlet, hizmet adına yaptığı her şeyi şehir ayrımı yapmadan eşit gerçekleştirmeli, hiçbir kimseyi küstürmemelidir.

Bu duygularla birlik adına yazdığım bir şiirimin bir kıtasını sizlerle paylaşmak istiyorum;

Biriz bütünüz, doğu, batı, kuzey, güney

Ayşe, Fatma, Ahmet, Mehmet şey

Farkımız var mı birbirimizden ağabey

Uyan ey Türk uyan, sen olasın artık bey!

Saygılarımla…■

YA TÜRKÇE YA HİÇ!

Türkçe dalgalansın köyde, şehirde
Dağında, düzünde ya Türkçe ya hiç!
Türkçe konuşulsun Türkçe her yerde
Sevinçte, hüzünde ya Türkçe ya hiç!

Türkçe yaşıyorsa Türk diyarında
Bugün de olacak elbet yarın da
Yurdun balasında, ihtiyarında
Oğlunda, kızında ya Türkçe ya hiç!

Kırım'dan Musul'a, Kıbrıs'tan Van'a
Bosna'dan, Üsküp'e, Azerbaycan'a
Tuna'dan ses gelir tâ Türkistan'a
Tüm yurdun gözünde ya Türkçe ya hiç!

Sözler Türkçe olsun Türk'ün ilinde
Kavramlar, terimler Türkçe dilinde
Caddede, sokakta, okul yolunda
Bilimde, yazında ya Türkçe ya hiç!

Bir Karamanoğlu gelse dünyaya
Emreder: Ağızlar ayrı olmaya,
Türkçe'den başka dil konuşulmaya.
Yazında, güzünde ya Türkçe ya hiç!

Seyhun bizle çok önceden tanışır
Nil bize seslenir, bize danışır
Hazar Türkçe coşar, Türkçe konuşur
Fırat'ın nazında ya Türkçe ya hiç!

Birazcık düşünsen Türkoğlu bir an
Türkçe mi vaazın, ilacın, yasan?
Konuştuğu dille düşünür insan
Her Türk'ün özünde ya Türkçe ya hiç!

Türkiye Türklerin, kilidi tektir
Bayrağı da tektir dili de tektir
Bilirim Türk demek Türkçe demektir
Atamın izinde ya Türkçe ya hiç!

Kuşun ötüşünde, suyun sesinde
Tandır ateşinde, ocak isinde
Düğünde, ağıtta, göç Türküsünde
Gönlünde, sazında ya Türkçe ya hiç!

Yabancı sözlerle doğan yargılar
Milletini, benliğini sorgular
İşyerleri, gazeteler, dergiler
Hepsinin sözünde ya Türkçe ya hiç!

Çin Seddi'yle, Viyana'nın önünde
Dilim koşar akıncılar yönünde
Varna'da, Çirmen'de zafer gününde
Mohaç'ın tozunda ya Türkçe ya hiç!

Türkçe bayrağımız, dillerde sancak
Ana sütü gibi tertemiz, berrak
Yeryüzü dilime dar gelir ancak
Mavi gökyüzünde ya Türkçe ya hiç!

Kenan ÇARBOĞA

LİSE DERS KİTAPLARINDA ERMENİ SORUNU

Feridun KESER

1.Giriş:

Ermeni sorunu hakkında, ne dünya kamuoyu ne de milletimiz yeterli bilgiye sahip değildir. Ermeni lobileri, buldukları her fırsatta kendi iddialarını adeta beyin yıkarcasına dünya kamuoyuna sunmakta ve insanları etkilemektedirler. Bu propagandaların etkisiyle birlikte, Batı kamuoyunun Ermeni sorunu karşısında Ermenileri mazlum ve mağdur görerek Türkleri suçlamaları, milletimizin Batı ile yaşadığı tarihsel serüvenin (dinsel, kültürel, askeri… sebeplerin) Batılılara kazandırmış olduğu perspektife de bağlanabilir. Batı kamuoyu, yüzyıllarca mücadele ettiği Türklere değil; kendileri ile aynı dine inanan Ermenilere daha yakın olmuşlardır. Ermeni sorunu, temelinde, Batılı emperyalist devletlerin menfaatleri (Osmanlı coğrafyası üzerindeki emelleri ve şark meselesi) doğrultusunda Ermenileri Türklere karşı kışkırtmaları ve isyana teşvik etmeleri ile başlamıştır. Dün, sorunun doğuşunu sağlayan odakların, bugün soruna tarafsız yaklaşmaları beklenemez!

Asıl üzerinde durulması gereken husus şudur: Ermeni sorunu ile ilgili kendi tezlerimizi yıllardır dünya kamuoyuna neden anlatamadık? Dünya kamuoyu bir yana, Türk toplumunda bile Ermeni sorunu hakkında şüphesi olanlar vardır: Çoğu insanımızın zihninde , "Acaba katliam yapmış olabilir miyiz?" sorusu yer almaktadır. Haklı olduğunuz bir davayı, gerçeği, kendi toplumunuza anlatamamışsanız, dünya kamuoyunun anlamasını, size hak vermesini bekleyemezsiniz. Peki bu durumun sebebi/ sebepleri nedir? Bizce sebeplerden biri, belki de en önemlisi, her yıl yüzbinlerce mezun verdiğimiz, yarınlarımızın büyükleri olan öğrencilerimize eğitim öğretimleri sürecinde Ermeni sorununu yeterince anlatamamış olmamızdır. (Şüphesiz medyanın da bu noktada önemli hatası vardır.)

Türk veya yabancı, insanların genelinin Ermeni sorunu hakkında sahip oldukları bilgiler, kulaktan duyma veya maksatlı propagandalara dayalı bilgilerdir ve yüzeyseldir. Bilginin öneminin daha iyi anlaşıldığı, bilgiye daha kolay ulaşılabildiği günümüzde insanların çoğunun slogan ve propagandalarla şartlandırılması kabul edilebilecek bir durum değildir. Bilgi, ancak eğitim öğretim yolu ile planlı ve etkili bir biçimde bireylere aktarılır. Bugün bilgi aktarımının, eğitim ve öğretimin yapıldığı en önemli kurumlar ise yarınlarımızın bilim adamlarını, aydınlarını, iş adamlarını ve siyasetçilerini… yetiştiren okullardır.

2. Lise Ders Kitaplarında Ermeni Sorunu:

2.1. Mevcut Durum:

Ülkemizde Milli Eğitim Bakanlığı'nın direktifleri ile okutulmakta olan lise ders kitaplarında Ermeni sorunuyla ilgili yeterli bilgi olmadığını söyleyebiliriz. Lise ders kitapları incelendiğinde Ermeni sorunu ile ilgili bilgilerin Tarih ve Milli Güvenlik Bilgisi kitaplarında yer aldığı görülecektir.

Bizce hem Osmanlı Tarihi'ni anlatan hem İnkılap Tarihi'ni anlatan ders kitaplarında Ermeni sorununa mutlaka ayrı bir ünite halinde yer verilmelidir. Ve yine mutlaka Çağdaş Türk Tarihi adı ile bu yıl (2008-2009 eğitim öğretim yılı) okutulmaya başlanmış olan ders müfredatında da "Cumhuriyet Dönemi Ermeni Sorunu" başlığı ile bir ünite bulunmalıdır.

Tarih kitaplarında Osmanlı- İran, Osmanlı- Macar, Osmanlı- Fransız, Osmanlı- Rus ilişkileri alt başlıklar halinde yer alırken toplumumuzun bir parçası olan Osmanlı- Ermeni veya Osmanlı- Rum ilişkileri konularına yeterince ve ayrı alt başlıklar halinde yer verilmemiştir. Ermeni, Rum gibi azınlıklarla Türklerin ilişkileri, azınlıkların toplumsal yapıdaki konumları bağlamında, birkaç satırla geçiştirilmiştir. Ermeni lobileri her fırsatta sözde soykırıma ait rakamlar vererek dikkat çekmekte iken, ders kitaplarımızda çetecilerin katletmiş olduğu Türklere ait hiçbir rakam yoktur. Ermeni sorununa, en fazla yer vermiş olan ders kitabı, İnkılap Tarihi'dir; bu kitap üzerinde bu sebeple fazla bir kritik yapmayacağız.

Günümüzde Ermeni lobilerinin Türkiye karşıtı faaliyetleri ve Ermenistan'ın politikaları (Ermenistan'ın lo-

bilere verdiği destek ve 1991'den beri Azerbaycan'ın Karabağ bölgesinin Ermenistan tarafından işgal edilmesi bölgesel güvenliğe yönelik bir tehdittir) milli güvenliğimizle direkt alakalıdır. Ermeni lobilerinin yürüttükleri faaliyetler, milli güvenliğimize yönelik tehditlerden biridir. Bu nedenle Ermeni sorununun Milli Güvenlik Bilgisi kitaplarında yer alması doğaldır. Ancak liselerimizde okutulan Milli Güvenlik Bilgisi ders kitabı incelendiğinde, bu kitapta da yeterli bilginin bulunmadığı görülecektir. Milli Güvenlik Bilgisi kitabı, Ermeni örgütlerinin yurt dışındaki dış ilişkiler görevlilerimize ve kurumlarımıza yaptıkları terör saldırılarına birkaç satırda yer vermiştir. Bilhassa Ermenilerin Batılı ülkelerde yürüttükleri Türkiye karşıtı etkili lobi faaliyetlerine hiç değinilmemiştir. Kitapta Ermenistan'ın 1991'de Karabağ'a saldırdığı yer almasına rağmen Karabağ'ın 1991'den beri işgal altında olduğu gerçeğine yer verilmemesi önemli bir eksikliktir.

Liselerde okutulmakta olan Edebiyat ve Dil ve Anlatım kitaplarında yüzyıllarca birlikte yaşamış olduğumuz Ermenilerin edebi eserleri (şiir, masal, müzik, öykü, destan, atasözü…) hakkında hiçbir bilgi olmaması şaşılacak bir durumdur! Türklerle Ermeniler, 11.yy.dan beri birlikte yaşamış iki toplumdur. Birlikte yaşamın bir getirisi olarak yüzyıllar içinde kültürel etkileşimler olmuştur. Ermeni halk ve aşık edebiyatı ile Türk halk ve aşık edebiyatı arasında bir yakınlık/benzerlik vardır. Masallar, öyküler, şarkı ve şiirler, atasözleri incelendiğinde her iki toplum mensuplarının ortaya koymuş oldukları edebi eserlerin konu ve şekil bakımından birbirlerine benzerlik gösterdiğini söyleyebiliriz. Bu gerçeğe rağmen, edebiyat ve dil ve anlatım kitaplarında doğu ve batı edebiyatından örnek edebi eserler tanıtılırken Ermeni dil ve edebiyatından (aynı şekilde yüzyıllarca birlikte yaşadığımız Rum, Yahudi…) hiç bahsedilmemektedir.

Unutulmamalıdır ki, edebi eserler sadece edebi eser değildir; yani sanat sadece sanat için yapılmaz. Edebi eserlerin sosyolojik boyutu da vardır ve bu boyut bir kenara itilemez, itilmemelidir. Ortaya konan edebi eserler, hangi toplumda üretildi ise o toplum hakkında da bazı bilgiler verir. Osmanlı döneminde ortaya konan Ermeni edebi eserleri incelendiğinde, Türk-Ermeni ilişkileri/ kültür etkileşimi hakkında önemli bilgilere ulaşılacaktır. Böylelikle, Ermeni lobilerinin sunduğu gibi, Türk-Ermeni ilişkilerinin sadece çatışma ekseninde yürümediği görülecektir.

Hocalı Katliamı

2.2. Öneriler veya İdeal Olan:

-Ermeni Sorununun Anlaşılabilmesi İçin-

Osmanlı Tarihi'ni anlatan ders kitaplarında muhakkak, "Osmanlılar döneminde Ermeni Sorunu" adı ile bir ünite olmalıdır. Bu ünite içinde karşılaştırmalı olarak farklı dönemlerdeki Ermeni, Rum, Yahudi ve Türk nüfusları tablolar halinde verilmelidir. "Millet-i sadıka" denilen Ermenilerin, Türk toplum yapısı içindeki konumları, kazanımları, diğer azınlıklara göre sahip oldukları ayrıcalıkları somut örnekler verilerek anlatılmalıdır. Batılı emperyalist güçlerin hangi maksatlarla, hangi kanallarla Ermenileri Türklere karşı

kışkırttıkları Rusya, Fransa, İngiltere alt başlıkları halinde tek tek net bir şekilde işlenmelidir. Osmanlı toplumu içinde yer alan azınlıkların, Türklerle ilişkileri ve kültür etkileşimleri somut örneklerle ortaya konmalıdır. Ermeni çetecilerinin yaptıkları eylemlerde öldürülmüş olan Türklere ait rakamların kitaplarda yer alması çok çarpıcı olacaktır. Çünkü Ermeni lobileri, her fırsatta öldürülmüş olan Ermenilerin (?) rakamlarını vermekten geri durmamaktadırlar. Zorunlu göçün sebep ve sonuçları, göçün sorunsuz yapılabilmesi için devletin aldığı tedbirler de yine net bir şekilde ortaya konmalıdır ki göç hakkındaki şüpheler ve olumsuz propagandalar etkisiz kılınabilsin. 90.000'den fazla askerimizin donarak şehit olduğu Sarıkamış faciasında Ermeni çetecilerin rolü olduğu vurgulanmalıdır.

İnkılap Tarihi kitaplarında yer alması gereken önemli bir hususta şudur: Türk karşıtı fikirlere kapılmamış, çetecilere destek vermemiş, tüm kışkırtmalara rağmen, Türklerle beraber yaşama istek ve iradesi gösteren, çetecileri eleştiren Ermeniler de olmuştur. Bu anlayıştaki Ermenilerin, Türk- Ermeni Teali Cemiyeti etrafında kurtuluş mücadelemize verdikleri destek kitaplarda yerini almalıdır. Göz ardı edilmemesi gereken bu gerçek, Ermenilerin soykırım iddialarının da asılsız olduğunun bir işaretidir.

Çağdaş Türk Tarihi ve Milli Güvenlik Bilgisi kitaplarında, yeni dalga (Cumhuriyet dönemi) Ermeni terör örgütlerinin yapmış oldukları eylemler ve Ermeni lobilerinin faaliyetleri, kısa ama net olarak anlatılmalıdır. Her fırsatta Türkiye'yi adeta teyakkuza geçiren lobi faaliyetlerinin yabancı siyasiler ve halk üzerindeki etkisi küçümsenmemelidir. Ermeni lobilerinin yürüttükleri sözde soykırım iddialarına Ermenistan'ın verdiği destek ve Azerbaycan'a ait Karabağ topraklarının 1991'den beri Ermeni ordusunun işgali altında olduğu, 1.000.000'dan fazla Azeri'nin vatanlarından ayrı yaşamak zorunda kaldıkları, Doğu Anadolu bölgemizin Ermeniler tarafından "Batı Ermenistan" olarak nitelendirildiği bilgisi kitaplara ilave edilmelidir. Ünite aralarına konulan "okuma parçaları"nda, öyküleyici anlatımla, konunun ayrıntılarının verilmesi oldukça etkili olacaktır. Nitekim eski İnkılap Tarihi kitaplarında (1990'lı yıllardaki okutulan ders kitabı) Kazım Karabekir'in Ermeni katliamıyla ilgili hatıra ve gözlemlerinin yer aldığını ve öğrencilerin bundan etkilendiklerini hatırlıyorum.

Kültürümüzde önemli bir yeri olan Nasreddin Hoca fıkralarımız, Ermeniler arasında da bilinir. Türk halk hikayelerinden Kerem ile Aslı'ya Ermeni şair Sayat Nova tarafından nazire yapılmıştır. K. Garliyan'ın, Sultan Abdülhamit için marş yazdığını biliyoruz.. Son zamanlarda dikkatleri çeken "Sarı Gelin türküsü"'nün Türk halk edebiyatına mı, Ermeni halk edebiyatına mı ait olduğu tartışmaları medya tarafından günlerce haber yapılmıştı. Bu türkü, her iki toplumunda sahip çıktığı bir türküdür; iki toplumun ortak değeridir. Yine sevilerek okunan ve dinlenen, "Hani sen benim idin, sözünden döndün niye?" türküsü de bir Ermeni bestekar tarafından bestelenmiştir. Bu somut örnekler, edebiyat ve dil ve anlatım kitaplarında yerini almalıdır ki; Türk- Ermeni ilişkilerinin sadece çatışma boyutlu olmadığı görülsün.

3. Sonuç:

Dünya kamuoyu, Ermeni lobilerinin ileri sürdüğü tezlerden etkilenmekte ve Türklerin, Ermenilere soykırım yaptığı yalanına inanmaktadır. Ülkemizde de bir kısım insanlarımız, bu propagandalardan etkilenerek tarihimiz hakkında şüpheye kapılmaktadırlar. Bu şüphelerin, doğru ve etkili bilgilendirme ile ortadan kaldırılması gerekmektedir.

Tarafsızlığını koruyabilen yabancı bilim adamı ve araştırmacılarda ifade etmektedirler ki, gerçekte soykırıma maruz kalanlar Türklerdir. Soykırım gerçeği budur. Bu gerçeğin, dünya kamuoyu bir yana, Türk toplumunda anlaşılmaması affedilecek ve makul görülecek bir durum değildir. Ermeni sorununun doğru ve etkili bir şekilde öğretilememesi, bireylerin, geçmişleriyle ilgili şüphelere kapılmasına yol açmaktadır.

Tarih öğretiminin ve tarih bilinci kazandırmanın önemi küçümsenemez. Geçmişin eksik ve kusurlu öğrenilmesi, gelecekte telafisi zor veya mümkün olmayacak durumlara yol açabilir. Tarihin doğru öğretilmesi, millete ve devlete duyulan saygı ve güven bağlarını pekiştirir. Okullarımızda okutulan ders kitaplarında Ermeni sorunu ile bilhassa Türk- Ermeni ilişkileri ile ilgili yeterli kapsamda bilginin yer almaması çok mühim bir eksikliktir. Tarih, Milli Güvenlik Bilgisi ve Edebiyat ve Dil ve Anlatım kitaplarındaki sözkonusu eksiklikler bir an evvel giderilmelidir. Bu, aciliyeti bulunan insani ve milli bir yükümlülüktür. Devletin, ilgili bakanlığın ve öğretmenlerin sorumluluğu vardır. ■

DÖNMEYİ DÜŞÜNMEYENLER ÇANAKKALE'DE BULUŞTULAR

Mustafa ÖZKAN
Pasinler İlçe Temsilcisi

İmandır o cevher ki ilahi ne büyüktür.
İmansız paslı yürek sinede yüktür

Dünya haritasından Türk'ü silmek, Türk Milleti'ni yok etmek isteyen '' Haçlı ruhu'' toplanıp gelmişti Çanakkale'ye 1915'te…

Her şeyi hesap etmişlerdi, inceden inceye. Hesapları çok basitti, devrin en muazzam donanmasıyla Çanakkale Boğazı'nı geçip, Devleti Aliyi Osman'ın başkenti İstanbul'a ulaşacaklar ve Osmanlı'yı savaşın dışına iteceklerdi. Zaten savaş öncesinde yaptıkları gizli antlaşmaları gereğince de Osmanlı Devleti'ni paylaşacaklardı.

Lakin lordlar kamarasında yapılan hesap Çanakkale'ye uymamıştı. Çünkü Haçlı güruhu Anadolu'nun ayağı çarıklı yüzü güneş yanığı, elleri nasırlı ama yüreği vatan aşkıyla dolu insanının hesabını yapamamıştı. Vatanı sevmeyi imandan bilip ölüme koşarak gideceklerini düşünememişlerdi. Vatanını ana ırzı bilen insanlardan habersizdi İtilaf Devletleri… ''can sağ iken yurt verilmez düşmana'' diyenleri unutmuştu. Mektebini, işini ve sabanını bırakarak cepheye koşacak yüz binlerin ne yapabileceğini bilmiyorlardı. Son oğulcuğuna da kınayarak vatana kurban olsun diye Çanakkale'ye gönderdiği evladının yerine, yüreğine taş basan Anadolu'nun çileli analarını zaten bilemezdiler. ''Çanakkale'de ölmedik ten sonra ölmek neye yarar'' diyecek kadar dönmeyi düşünmeyenlerin buluşup, bayram edeceklerini nereden bilecekti tek dişi kalmış canavarlar…

Bütün Türk-İslam coğrafyası şaha kalkmıştı. Herkes koşuyordu Çanakkale'ye, Çanakkale insan mahşerini andırıyordu. Yeni gelenler kısa bir askeri talimden sonra siperlere girip düşmanla savaşmak istiyordu. Siperlere girenler biraz sonra yapılacak olan hücumda ya şehit olacaklardı ya da vücut azalarına isabet eden şarapnel parçacıklarıyla yaralanacaklardı. Siperin içinde Kuran-ı Kerim okumayı bilenler Kuran'dan cüz okuyorlar; bilmeyenler kelimeyi şahadet getirerek ölüme atılıyorlardı. Bir daha dönmemek üzere saldırıyorlardı Anadolu'nun yiğit delikanlıları… Diyarbakırlı'sı vardı bayrak tutuyordu Çanakkale'de. Muş'lusu Edirne'lisi kol kolaydı. Trabzonlu'su, Kerkük'lüsü, Elazizli'si ahiret kardeşi olmuşlardı. Erzurum'lusu, İzmir'lisi, Bosna'lısı koyun koyuna şehit düşüyorlardı. Onlar Mustafa Kemal'diler, düşmanın korkulu rüyasıydılar. Gâh Yahya Çavuş'tular, gâh Seyit Onbaşı'ydılar, gâh 57. alayın bir neferiydiler. Onlar vatan coğrafyasını çiziyorlardı şehit düştükleri yerde… Çünkü Çanakkale bir vatandı dönmeyen askerlerin şahadetin de…

Metre kareye altı bin merminin düştüğü, mermilerin havada çarpıştığı bu harbin eşi, benzeri var mıdır bu cihanda bilmem… Dünyanın tüm maddi imkânlarıyla Çanakkale'ye gelip, zırhlarıyla mevzilerimizi döven maddi güçler, Anadolu'nun

iman serhatlarında engellenmiştir. Hilal haça galebe çalmıştır bütün ihtişamıyla. Zalime Yavuzca kükreyen Türk Milleti, düşman karşısında bir olarak atom bombasından daha büyük tesir meydana getirmiştir.

Sırtlanların yurdunu talan etmesine karşı ölümü göze alıp vatan savunmasına koşanlar, Çanakkale'de toy ediyorlardı. Çanakkale adeta bir dünya karmasıydı farklı yarım küreden Anzaklar, Hindistan'dan, Senegal'den ve Afrika'nın adını dahi bilmediğimiz ücra köşelerinden gelen derileri ve dilleri rengârenk olanlar vardı. Niçin geldiklerini bilmeyenlerin karşısında Din-i Mübin İslam için, vatan için, namus ve bayrak için çarpışmaya gelenler vardı. Her türlü hile ile vahşet işleyen modern batı dünyası karşısında savaş hukukunu ihlal etmeyen dünyaya, mertliği, yiğitliği, kahramanlığı ve merhameti Çanakkale savaşında öğretenler vardı.

Etten kemikten savunma kaleleri yapılmıştı. Mermilerin bittiği yerde süngüler takılıyordu. Süngülerin yere düştüğü vakitte yumruklarıyla vatan savunması yapıyorlardı. Düşman bazen üç kişiyi bölük, bölüğü alay, alayı da tugay zannediyordu. Ellerini kollarını sallayarak Türk'ün toprağından geçeceğini zannedenler; TÜRK'ÜN Çanakkale'de yedi düvele karşı gösterdiği savunmayı dünya durdukça unutmayacaklardır.

Türk Milleti'nin kendi toprağında yenilmediğini bütün dünya Çanakkale'de anlamıştır. Mehmetçiğin kahramanlığına da, imanına da şaşırmışlardır. Çanakkale'de var olan ruh dönmeyi asla düşünmemiş kavline sadık asil ruhtur. Çanakkale'de var olan seciye baş eğmeyi zül sayıp mertçe vuruşup toprağa düşmeyi erlik sayan ulvi bir seciyedir. Çanakkale'de var olan irade ''Dünya yıkılsa da bu cephe sarsılmaz, Çanakkale geçilmez'' diyen çelik bir iradedir.

Çanakkale'de ki, şehitlerimizin ve gazilerimizin ruhları şad olsun. Onların yolunda yürüyenlere binlerce selam olsun… ■

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE

Şu Boğaz harbi nedir? Var mı ki dünyada eşi?
En kesif orduların yükleniyor dördü beşi,
-Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde -gösterdiği vahşetle- "Bu bir Avrupalı!"
Dedirir: Yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!
Eski Dünya, Yeni Dünya, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi... Mahşer mi, hakikat mahşer.
Yedi iklimi cihânın duruyor karşısında,
Ostralya'yla beraber bakıyorsun: Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk;
Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindû, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
Hani, tâ'ûna da zuldür bu rezil istilâ!
Ah, o yirminci asır yok mu, o mahhlûk-i asil,
Ne kadar gözdesi mevcud ise, hakkıyle sefil,
Kustu Mehmetçiğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.
Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyyet denilen kahbe, hakikat, yüzsüz.
Sonra mel'undaki tahribe müvekkel esbâb,
Öyle müdhiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.
Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lâğam,
Atılan her lâğamın yaktığı yüzlerce adam.
Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer
O ne müdhiş tipidir: Savrulur enkâz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el ayak,
Boşanır sırtlara, vâdilere, sağnak sağnak.
Saçıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller,
Yıldırım yaylımı tûfanlar, alevden seller.
Veriyor yangını, durmuş da açık sinelere,
Sürü halinde gezerken sayısız tayyâre.
Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermiler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehdide güler!
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
Alınır kal'a mı göğsündeki kat kat iman?
Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahrına râm?
Çünkü te'sis-i İlâhî o metin istihkâm.
Sarılır, indirilir mevki'-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevkif edemez sun'-i beşer;
Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedî serhaddi;
"O benim sun'-i bedi'im, onu çiğnetme" dedi.
Âsım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmusunu, çiğnetmeyecek.
Şûhedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar...
Vurulmuş tertemiz alnından, uzanmış yatıyor,
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.
Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhid'i...
Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?
"Gömelim gel seni tarihe" desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
Seni ancak ebediyyetler eder istiâb.
"Bu, taşındır" diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
Ruhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da ridâ namıyle,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyle;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan,
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
Sen bu âvizenin altında, bürünmüş kanına;
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvizeni lebriz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hatırana.
Sen ki, son ehl-i salibin kırarak salvetini,
Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddin'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslâm'ı kuşatmış, boğuyorken hüsran,
O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, ruhunla beraber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülsen taşacaksın... Heyhât!
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...
Ey şehid oğlu şehid, isteme benden makber,
Sana âguşunu açmış duruyor Peygamber.

Mehmed Akif Ersoy

Çanakkale'de mucizelere imza atan ölümsüz ve isimsiz kahramanları; o muhteşem destanı böylesi veciz ve muazzam bir şiirle tarihe nakşeden İstiklal şairi Mehmet Akif'i minnet, şükran ve rahmetle anıyoruz..

MEHMET AKİF VE MİLLİ MARŞIMIZ

Zülküf SARITEPE
Kalecik Temsilcisi

Mehmet Akif'in kabri...

Dünya durdukça, Türk Milleti vâr oldukça söyleneceğine inandığım, kıta kıta, mısra mısra, kelime kelime hatta harf harf ruhunu anlamamız gereken İstiklâl Marşı'mızın kabul edilişinin yıldönümünün coşkusunu milletçe yaşıyoruz. Bu vesile ile milli şairimizi birkez daha rahmet ve minnetle anıyorum.

İstiklal marşımız, "tek dişi kalmış canavarların" Türk'ü vatansız bırakmak, Anadolu'yu kendi aralarında paylaşmak, Türk Milleti'ni yok etmek istediği bir dönemde, yüce Türk Milleti'nin Gazi Mustafa Kemal önderliğinde "Ya İstiklal Ya Ölüm" diyerek kurtuluş savaşını başlattığı bir dönemde yazılmıştır… **Saldırgan ve yok etmeye kurgulanmış düşmana karşı Anadolu'da tutuşan heyecanı koruyacak; vatan sevgisini ve inancını canlı tutacak bir marşın hazırlanması düşüncesi,** Genel Kurmay Başkanı İsmet (İnönü) Paşa'dan geldi. İstiklâl Marşı'nın kabulü öncesinde bir yarışma açılmış, katılanların içinden "marş" olmaya uygun bir şiir bulunamayınca, dönemin Maarif Vekili Hamdullah Suphi Tanrıöver, Mehmet Âkif'ten talepte bulunmuş. Mehmet Akif de bütün ihtiyaçlarına rağmen, "marş" için konulan 500 lira parayı almamış... "Ben müsabakaya girmedim. Bu para benim hakkım değildir ve bana ait değildir" diyerek reddetmiş, 500 lirayı almak zorunda olduğunun söylenmesi üzerine söz konusu 500 lirayı alıp, hastanelerde yatmakta olan gazilerimize bağışlamıştır…

Milli şairimiz, İstiklal Marşı'na **"Korkma"** diye başlamıştır… Çünkü o biliyordu ki, Türk'ün "iman dolu göğsü" Garb'ın ve bütün işgalcilerin, uçaklı, zırhlı, ezici silahlarından daha kuvvetlidir… Zira bu iman dolu göğsün zaferi, yedi düvele meydan okuduğumuz ve "kimi Hindu, kimi yamyam, kimi bilmem ne bela olanlara geçilmez kıldığımız Çanakkale'de işaretini vermiştir… Akif, Türk Milleti için vatan uğrunda "feda" olmanın ne kadar kutsi olduğunun bilincindedir ve "ezelden beri hür yaşamış bir milletin, sonsuza kadar da hür yaşayacağından emindir…"**Akif'e göre Türk'e zaferi Allah vaat etmiştir…** Ve O'nun vaat ettiği günler mutlaka doğacaktır… Bu milleti "millet" yapan unsurların özeti de İstiklâl Marşı'mızın mısralarında, özünde, bütününde gizlidir…

İstiklâl Marşı'mızın şairini anarken o marşın kabulünü gözyaşlarıyla, ayakta alkışlayanların en önündeki insana, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e kulak verelim: **"Bu marş, bizim inkılâbımızı anlatır, inkılâbımızın ruhunu anlatır. Bunu, ne unutmak ne de unutturmak lazımdır. . İstiklal Marşı'nda, istiklal davamızı anlatması bakımından büyük bir manası olan mısralar vardır. Benim en beğendiğim yeri de burasıdır: 'Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet; Hakkıdır, hakka tapan milletimin istiklal.' Benim, bu milletten asla unutmamasını istediğim mısralar, işte bunlardır. Hürriyet ve istiklal aşkı bu milletin ruhudur. Tarihe bakın, bütün milletlerin bir esaret ve hürriyetsizlik devri geçirdikleri bir hakikattir. Dünya tarihinde, fasılasız, hürriyet ve istiklalini muhafaza ve müdafaa etmiş bir millet vardır; Türkler… Asırlar boyunca söylenmeli ve bütün yar ve ağyar anlamalıdır ki, Türk'ün, Mete hikâyesinde olduğu gibi her şeyi, hatta en mahrem hisleri bile tehlikeye girebilir; fakat hürriyeti asla. Bu pasajı her vakit tekrar ettirmek, bunun için lâzımdır. Bu demektir ki efendiler, Türkün hürriyetine dokunulamaz."**

Yazıma Milli Şairimiz M. Akif'in sözleriyle son vermek istiyorum;

"ALLAH BİR DAHA BU MİLLETE İSTİKLAL MARŞI YAZDIRMASIN… ■

ÇANAKKALE ZAFERİ VE İSTİKLÂL MARŞI

Nizamettin TORUN
Artvin Şube Başkanı

Mart ayı yakın tarihimizde iki önemli olaya şahitlik etmiştir. 12 Mart (1921) İstiklal Marşı'nın kabulü ve 18 Mart (1915) Çanakkale Deniz Zaferi. Aradan geçen bunca zamana rağmen her ikisi de bizi ayakta tutan dayanak noktamız, manevi gücümüz olmaya devam ediyor.

Çanakkale, altı yüz yıllık büyük imparatorluğun son perdedeki son parıltısı, insanlık tarihine son kahramanlık armağanı. Deniz ve kara savaşlarıyla, başkenti ele geçirilerek ortadan kaldırılmak ve istiklali yok edilmek istenen bir milletin, medeniyet denilen "Tek dişi kalmış canavara" baş eğdirdiği, diz çöktürdüğü bir cephe.

Çanakkale'de, bu topraklara "namahrem eli değmesin" diye gözünü kırpmadan ölüme koşan, şehadet şerbeti içen nice on binler var.

Cümlesi cepheye gidip şehit oldukları için mezun veremeyen liseler var. Şairin, "Bedrin aslanları ancak bu kadar şanlı idi" diye yücelttiği o kahramanlar, İstiklal Savaşı'nın önsözünü Çanakkale'de yazdılar. Hiç şüphesiz ki, Çanakkale'nin bu millete en büyük hediyesi Mustafa Kemal gibi eşsiz bir komutanı tarih sahnesine çıkarmasıdır.

Birinci Dünya Savaşı'nın galipleri, savaşarak geçemedikleri Çanakkale mevzilerini Mondros Ateşkes Antlaşması'na dayanarak işgal ettiler. Geçilmez yaptığımız Boğazı geçip donanmalarıyla İstanbul'a geldiler. Fakat "Geldikleri gibi giderler" dedi Gazi Mustafa Kemal ve öyle oldu. (*)

Felaket ve ihanet zamanlarından geçiyorduk. Ziya Gökalp'ın dediği gibi; "Bu zamanlar, insanları ya sefil, yahut kahraman yapar… En fena ihanetler, bu zamanlarda yapıldığı gibi, en yüksek fedakarlıklar da bu devirlerde görülebilirdi. Mütareke yılları, Amerikan mandasını (himayesini) isteyenlerin, İngiliz Muhipleri (sevenleri) Cemiyetleri'nin, Kürt Teali (Yüceltme) Cemiyetleri'nin üyeliğinin çok itibarlı olduğu bir dönemdi. Sevr'e imza atmakta sakınca görmeyen işbirlikçiler, Anadolu'daki Kuva-yi Milliyecileri (milliyetçileri) asi ilan edip haklarında idam fermanı çıkartmışlardı. Damat Ferit'in makbul adamlarından Zeynel Abidin, "Sarışın paşayı da tevkif ettirin" diye İngiliz işgal kuvvetlerinin kapısını aşındırıyordu. Hatta öylesine azgındı ki "O paşayı asmak lazım" sözleri etrafa saçılmaktaydı. Asmak lazım dediği paşa Çanakkale'deki Mustafa Kemal idi. Sonraki zamanda da Mustafa Kemal Paşa Anadolu'da Milli Mücadele'yi başlatınca işgal devletlerine uşaklık yapmış olan Zeynelabidin, Bozkır ayaklanmasını çıkararak milli mücadele ordularını arkadan vurmuştu. Ama dersini almıştır.

Her şeyin bittiği, karamsarlığın kâbus gibi çöktüğü bir zamanda milli mücadeleyi başlatanlarla alay ediyorlardı. "Kuzum Mustafa sen deli misin?" diyorlardı. Times gazetesi de aynı fikirdeydi (1919) "Bütün cihanın kuvvetine karşı milli bir hareket yaratmak… ne çocukça bir hayal!" Tıpkı, "Kerkük için Amerika ile mi savaşacağız" vecizesini söyleyen şimdikiler gibi.

Türk ordusunun Sakarya nehrinin doğusuna çekildikten sonra cephede Meclis adına incelemelerde bulunan heyette yer alan Sinop mebusu Vehbi Bey'in, Mustafa Kemal'in başkanlığında toplanan Meclis'in 2 Ağustos 1921 tarihli gizli oturumunda yaptığı konuşmadan öğreniyoruz ki, 24 saate 84 kilometre yürüyen askerlerin bazılarının ayağında çarık yoktur! Matara yoktur! Ordunun % 20'sinin süngüsü yoktur! Süvarinin kılıcı yoktur! Çadır yoktur! Askerin % 80'inde elbise yoktur. 4 aydır maaş alamayan ailelerine de herhangi bir ödeme yapılmayan komutanların tabakasında tütün yoktur! Tütünü olanın sigara kağıdı yoktur!

Bunca "yok"a rağmen, ay yıldızlı al bayrağın bu şafaklarda sonsuza kadar dalgalanacağına dair kesin iman vardır. Ezelden beri hür yaşamış olan Türk Milleti'nin asla esir olmayacağına güven vardır. Sıksan şehit kanları fışkıracak bu toprakları, üstünde tüten en son ocak kalıncaya kadar, son Türk kalıncaya kadar savunma azmi vardır.

Şüphesiz ki, İstiklâl Marşı bu iman ile yazılmış ve Türk Milleti'ne hediye edilmiştir. İstiklâl Marşı, Meclis'in 12 Mart 1921 tarihindeki oturumunda okunduğunda, sadece orada bulunanların değil, cephedeki askerin ve bütün Türk milletinin duygularını eksiksiz ifade etmiş büyük bir coşkuyla kabul edilmiştir. Büyük şair Mehmet Akif, "Çanakkale Şehitlerine" şiiri ve İstiklâl Marşı ile tarihimizde müstesna yeri olan her iki olayı da destanlaştırmıştır. ■

İSTİKLÂL MARŞI'NIN BÜYÜSÜ

Ferdi AKIN
Türk Eğitim-Sen Zonguldak Şubesi üyesi

Şiir, kelimelerin ahengiyle insanları kuşatan, onlara bilinmeyen dünyaların kapılarını aralayan büyülü sözlerdir. İnsanlar umutlarını, acılarını, hasretlerini, sevgilerini bu büyülü sözlerle dile getirmişlerdir; okuyanlar da ilaç bilmişlerdir yaralarına bu büyüyü. İnsanı ve yaşadığı toplumu net ve dolaysız bir biçimde temaşa edebilmek, bu gözlem ve izlenimlerden belirli bir yargılara ulaşabilmek için de şiire gider insan. Şiir öyle bir büyüdür ki; ölü bir topluma su serpmek, onu yeniden diriliş muştularının eşiğine çekmek de şaire düşer. Ve şair yeni bir ruh, yeni bir öz katar, ölmeye durmuş topluma. Şiir, şahsi olanla toplumsal olanın aynı prizmadan süzülüp, sonsuzluk ışığına dönüşmesidir.

İşte tam bu noktadan bakmak gerekir Mehmet Akif'e ve onun şiirine: Bir devrin, bu devrin tüm acılarını görmüş, ruhunda hissetmiş bir insanın portesidir onun şiiri. Dahası Türk Milleti için varlıkla yokluk arasında bir med-cezir olan o meşum tarih en netinden en dolaysızından onun şiirine girivermiştir. Çanakkale Şehitleri'ne, Bülbül, İstiklal Marşı gibi şiirler hem o devrin parametreleridir, hem de şairinin, başka hiçbir millette örneğine rastlanmayacak şekilde, "öleyazmak" ta olan bir topluma diriliş muştularını sunduğu ve bilgece bir öngörüyle geleceği alıp milletin bu gününün önüne koyduğu, bu çeşniye muhteşem bir mazinin de ilave olunduğu zirve şiir örnekleridir.

" Akif, şiirle düşünmeyi edebiyatımıza sokan hemen hemen tek şairdir. Bir toplumun, bir ömür başından geçenleri şiirle anlatmıştır." diyor, Sezai KARAKOÇ. İstiklal Marşı'nı bu perspektiften değerlendirmek hiç de yanlış olmayacak bir tavırdır. Türk Ulusu'nun aynası niteliği taşıyan İstiklâl Marş'ımız, M. Akif'in ne denli güçlü bir şair olduğunun da ispatıdır. Türk Ulusu'nun karanlıkları yırttığı anın bir tablosu gibidir. Sizi 2000'li yıllardan, 1900'lü yıllara hatta Türk Ulusu'nun var oluş sürecine – asırlar, asırlar öncesine – götürür. Her bir dizesi ile Türk Ulusu'nu ebedileştiren Akif, tarihe her yönüyle ışık tutmakla kalmamış geleceğin de " destanını" daha o yıllarda yazarak tüm dünyaya sarsıcı, tarihin dönüt noktasında durulduğunu beyan edici, gizli, bir o kadarda güçlü bir korku vermiştir: " Ben ezelden beridir hür yaşadım hür yaşarım/ Hangi çılgın bana zincir vuracakmış şaşarım/…"

Şaşılası bir rastlantı olarak söyleyebiliriz ki; tüm edebiyat türlerinin atası olan destan türü, milletlerin diriliş anlarının da başlatıcısı olmuştur. Bu noktada "kahraman ordumuza" ithaf edilen İstiklal Marş'ımızın ayrıcalıklı bir yeri vardır. Şüphesiz Mehmet Akif'in bu şiiri bir destan olarak tasarlanmamıştı. Ancak şiiri çepeçevre kuşatan o zirve lirizm, o güçlü tarih duygusu onu önce destan hüviyetine çıkarmış; akabinde hiçbir isimle müsemma kılamayacağımız ve kabaca "bir var oluş şiiri" diye adlandırabileceğimiz bir konuma yükseltmiştir. Mehmet Akif'in, bu şiiri Safahat'ına almaması ve bu şiirin millete ait olduğunu söylemesi sadece Mehmet Akif'in o eşsiz mütevazılığinin bir göstergesi değil; aynı zamanda o şiirden yükselen tarihin, o şiirden şerha şerha dökülen mümtaz millet feryadının, bütün güçlü şiiriyetlerine rağmen, diğer şiirleri ezip geçeceği ve bir kitaba sığmayacağı gerçeğinden de kaynaklanmaktadır.

İstiklal Marşı, şiirin büyü oluşunun en müşahhas örneklerinden biridir. Bize sonsuzluk türküsünün büyülü edasıyla damarlarımızdaki kanın şahlan-

masını hissettirir. Yudum yudum işler içimize özgürlük coşkusu. Bedenimizi sarıverir her dizesi, büyüsüyle mavi ve mor gökyüzünün ufuklarını aralar bizlere.

Ulusları var eden, onların devamlılığını sağlayan, karanlıklara inat ulusları ebedileştiren tükenmez güç kaynakları vardır. Kaç ulus böylesi güçlü kalemlere sahiptir ki? Kaç ulus böylesi büyülü bir Marş'a sahiptir ki ? …

Bu gün onu her okuyuşumuzda, oradan yükselen diriliş naralarıyla, Türk Milleti'nin var oluş destanı için hatırlamaktan fazlasını yapmak mecburiyetinde kalırız: Yaşamak!.. Dahası bu destan, içinde doğduğu toplumun inanma biçiminden ayrıştırılarak değerlendirilemeyeceğinden dolayı o inancı, o umuda tutunuşu vücudumuzun her yerinde ve akli melekelerimizde hissettiriverir bize. İstiklal Harbi'ni gerçek hüviyeti ile değerlendirecek kalbî ve aklî hasletleri yeniden kazanırız onunla. O, her zaman bir şiirden fazlası olarak kalbimizde mermer sütunlar üzerinde yükselecektir.

12 Mart 1921. Yıl 2009. Tam 86 yıl önce bir şahsiyet abidesi M. Akif'in kaleminden kâğıda dökülen bu büyülü marş, dün olduğu gibi bugün de Türk Ulusu'nun manevi gücüdür. Türk Ulusu'nun gücü, ulu önder Atatürk'ün dediği gibi damarlarımızdaki asil kanda mevcuttur.

Kanımızı şahlandıran ise İstiklâl Marşı'dır.

HAZİN BİR MERAK

Ben yolcuyum kulak verdim sesine
Kurban olam postalına fesine
Onbeşliler düşmanların nesine
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Bir taraftan Seyyit gülle atmıştı
Yara almış Elizabeth batmıştı
Dursun Çavuş Sürmene'den gitmişti
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Kadirli'den temsil etti bizleri
Şehit düştü yetim kaldı kızları
Asarkaya Durdu ile dostları
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Anzaklılar sömürgeden gelmişti
Çıkamamış siperlerde ölmüştü
Kemal Paşa "bizim evlat" demişti
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Arıburnu, Kocaçimen, Kanlısırt
Şehitlere matem tuttu bütün yurt
Umutların kesildiği cıvan mert
Merak ettim acep nerde yatıyor.
Çocuklar da kaçmadılar görevden
İstanbul'dan asker gitti her evden
Mektepliler dönmediler seferden
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Biz yolcuyuz ey şehitler siz hancı
Yaşananlar insanlığın utancı
Ölmeden mezara konulan genci
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Başucunda türbedarlar nöbette
Peygamberler kucak açtı cennette
Bahsettiğim "Çılgın Türkler" elbette
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Resminize yazılıyor ağıtlar
Şerefsiniz! Vatan size minnettar
Tayyarenin önündeki evlatlar
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Şahadetmiş alınlarda yazılar
Anaların yürekleri sızılar
Kınalayıp gönderdiği kuzular
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Sevgiliye özlem yazmış divitler
Dinimizce ölmezlermiş şehitler
Kimi öksüz kimi yetim yiğitler
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Yemendeymiş Mehmet ile Memişler
Son arzumuz Çanakkale demişler
Kardeşleri yol gözleyen kardeşler
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Aç kalmışlar yemeniyi gevmişler
Geçilir mi? Çanakkale demişler
Bir hilal uğruna batan güneşler
Merak ettim acep nerde yatıyor.

Canlarını bu toprağa serenler
Gönüllerde destanlaşan erenler
Bayrağıma kızıl rengi verenler
Anladım ki hepsi burda yatıyor.

İBRET DAL

BİR ÜLKÜ SAHİBİ OLMAK YA DA BAŞKA FİKİRLERDE PARAZİT KALMAK

Fatih KUTLU
Erzurum-1 Nolu şube Teşkilatlandırma Sekreteri

René Descartes (Röne Dekart)'ın "Düşünüyorsam varım." diye sembolize edilen şüphecilik akımına özgü sözünü "Var isem düşünmeliyim." şeklinde zihnime yansıtalı beri, şekil mi, ruh mu? veya imaj mı, takva mı? Soruları beni, ideal insanın zamanedeki haline eğilmeme yönlendirmiştir. Bu eğilim bir ülküye sahip olan insanlarla, devre göre fikirleri değişenleri yakinen analiz etmemize de vesile olmuştur. Ve bunun sonucunda olması gereken örnek hal ile iltifatlarla gizlenmiş, mükâfatlarla ciltlenmiş ibretlik hal farkını aşikâr edelim dedik. Öyle ki;

Gün olur, ülküsüz insanlara gıpta ile bakasınız gelir. Rahat yaşarlar. İyi giyinir (ya da giyindiğini sanır), iyi yer içer (ya da yiyip içtiğini sanır), gezmelerin en iyisine taliplidirler (ya da öyle sanırlar) v.s. Bu yaşamları hususiyetle genç dimağlarda birçok istifham ortaya çıkarabilir. Acabalarla özümsemeye çalıştıkları yaşam tarzına mesafeler koyabilirler. Çünkü bilmezler zahmetsiz mal zahmeti getirir, rahmeti de bitirir. Yel ile geleni sel götürür. El ile işlenmeyen, alın ile terlemeyen kazanç önüne geleni yıkıp geçer. Haram kazançtır ki hürmeti, hizmeti, akrabalığı, merhameti, şefkati, feragatı, haysiyeti, mürüveti yüreğimizden, hayatımızdan ve de lügatimizden silip götürür.

Belli bir ülkünün esaslarından ziyade politikanın değişen icaplarına uymayı tercih eden kudret sahipleri de sık sık ihtilafa düşerler. Acabalar onları da inandıkları davada ki azimlerinden alır, inanmak istediklerine daha gayretli çalışmayı yeğletir. Bu tavırlarına sebep soranlara ise "bizde sizlerin zamanında…" diye başlayan cümlelerinde eskimiş olduklarını eksilterek sunarlar. Onların inancına göre, ülkü sahibi insanların hali boş iştir; çünkü ülfeti yoktur, külfetten gayrı. Ve bu noktada onlara katılırım: ülfeti az ki külfeti çoktur. Bu durumda erlik ister.

Ülkü insanı dünya nimetlerinden yana nasipsiz kalmayı yeğler. Gözü yoktur ki, nasibi olsun. Bir lokma, bir hırka ona yeter misali. Paraya karşı o kadar müstağnidir ki, halkın hayretine sebep olur. Herkesin istediğini istemez, ne istediğini de herkes anlayamaz. Kendi zevkleri dışında zevk tanımayanların gözünde "zevksiz" bir adamdır! Küçümserler onu, hayatı anlamamakla, üç günlük dünyanın hakkını vermemekle itham ederler. Böyle davranışlara hiç önem vermez.

Elverir ki, inandığına dokunulmasın!

Kalabalığın nazarında o, zavallı bir hayalperesttir. Olmayacak fikirlerin rüyasına dalmış öylece uyumakta, başkalarını da uyumaya teşvik etmekte...

Bir gün fikirlerinin gerçekleştiği görülse bile, Ona hiç kimse "aferin" demez. Üstelik "böyle olacağı zaten belli idi" buyurulur.

O insan, bu duruma çokta kaygı beslemez. Çünkü onun hakiki bir durumla, ülküsüyle, aşk derecesinde bir münasebeti vardır. Onun ülküsü nazlıdır. Bazen sitemkârdır. Dünyaya dair her metaya karşı ilgisiz davranan ülkü eri, sevgili yerine koyduğu ülküsü söz konusu olunca, tepeden tırnağa dikkat kesilir. Şahsına dair yapılanlara aldırış etmese de, ülküsüne karşı tahammülü yoktur. Teşbihte hata aranmazsa, sadağından çıkmış ok gibi olur.

Bu ülkü insanın en çok dinlediği nasihattır. "Yapma " derler, " hayatını heba etme" derler, "gününü gün et " derler. O kadar çok şey söylerler ki, hiç bitmez. O, hepsini dinler, ama hiçbirini tutmaz, gene bildiği gibi (hikmetini kimselerin anlamadığı şeklide) yaşar.

Ülkü sahibinin en amansız düşmanları "eyyamperest" lerdir. Menfaatlerine tapan bu adamlar, daha çok kazanmalarına, daha rahat yaşamalarına mani olacak sanırlar da, ülkü erlerini ezmeğe çalışırlar! Ne garip tecellidir ki, ülkü erinin gayretlerinden en çok faydalananlar da "eyyamperest" lerdir.

Gün olur, ecel hükmünü icra eder, ülkü eri dünyasını değiştirir. "Kalabalık" ona acır, daha iyi yaşamış olmasını temenni eder. Hâlbuki o, inançları uğrunda yaşamanın hazzını tadamadıkları için ömrü boyunca "kalabalık" a acımıştır. Masumca bir tebessümle, hayatını şu mısralara sığdırmıştır:

Yunus'la balık karnında, Yusuf'la kuyuda,

Tanıştık tanışalı kıskandırdık suyu da,

Ey sahte kahraman sen biraz daha uyu da;

Sen kavgadan kaçarken "Hubeyd Bilâl"yaşadık,

Satmadık davayı-satmadık dostları:

BİR ÖMRÜ HELÂL YAŞADIK…

Selam, sevgi ve dûa ile…■

DEVLETİMİZ SOSYAL DEVLET Mİ?

AHMET KIRAÇ
Düziçi Temsilcisi

Ülkemizde son zamanlarda devletimizin, sosyal devlet mi yoksa sadaka devleti mi olduğu tartışılıyor. Bu tartışmalar yapılırken de ya tamamen karşıtlık ya da tarafgirlik sergileniyor. Yani mesele sosyal ve hukuki yönden ele alınmadan siyasi boyutta ele alınmaktadır. Tartışmanın kaynağını ise hükümetin ve belediyelerin yaptığı yardımlar oluşturuyor. Bunların yapılış şekli ve amacı ise ayrı bir tartışma konusu. İster sosyal devlet olgusundan yola çıkarak yapılsın isterse oy veya çıkar amaçlı olsun sorun ilgililerin kucağında duruyor. Meselenin bizi ilgilendiren yanı ise; ülkemizin kaynaklarının üretim amaçlı değil de tüketime dönük kullanılmasıdır. Yani balık tutmayı öğretmektense istedikçe balık vermek tercih ediliyor. Belki de güç odaklarından bir şeyler istenmesi hoşlarına gidiyor. İstekleri karşıladıkça ne denli önemli biri olduklarını anlıyorlar. Sendikalar üretenden yana olduğu için; üretenlerin sorunlarıyla ilgilendiği için üretmeden tüketmeye karşıdır. Gelelim meselenin hukuki yönüne:

Sosyal Devlet; devletin sosyal barışı ve adaleti sağlamak amacıyla sosyal ve ekonomik hayata aktif müdahalesini meşru gören bir anlayış olup 1982 Anayasamızda ifadesini; MADDE 2: Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde insan haklarına saygılı Atatürk Milliyetçiliğine bağlı başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, milli demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir şeklinde bulmuştur.

Sosyal adaleti ve sosyal barışı sağlamak için çıkarılan yasalar bu maddeye uygun olmalı ve uygulamalarla da bu ilke hayat bulmalıdır. Sosyal barış ekonomik hayattaki düzenlemelerle sağlanabileceği gibi, sosyal hayatta yapılacak düzenlemelerle de sağlanabilir. Bundan maksat ise insan onuruna yakışır asgari bir hayat düzeyi sağlanmasıdır.Burada gözetilmesi gereken husus yapılacak yardımlardan ve sağlanan haklardan yararlanma ölçütlerinin net olmasıdır. Rahatsızlık veren yanı vergi vermeyen ama ciddi kazanç sağlayan kişilerinde yararlanmasıdır. Hele bunlar iktidar yandaşlarına ağırlıklı olarak veriliyorsa sıkıntı ve tartışmalar daha artmaktadır. Bu da toplumda barış ve huzur yerine yeni sorunlara yol açmaktadır. Asgari hayat düzeyi ise şu hakların sağlanması ile mümkündür: Çalışma hakkı, adil ücret hakkı, sosyal güvenlik hakkı, konut hakkı, sağlık hakkı ve eğitim hakkıdır. Evet, insan sırf insan olduğu için bunlara ve daha fazlasına da layıktır. Ancak bunların sağlanması ülkenin gücüyle mümkündür. Kaldı ki bu imkânların bir kısmına hizmet ve mal üretenler dahi sahip değildir. Ülkemiz borç batağında iken ekonomiye hiç katkısı olmayan aksine sürekli tüketici kalmaya yöneltilen insanlara yardım etmek ve haklar sunmak; mal ve hizmet üretenlerin çalışma ve üretme şevkini kırmaktadır. Aslolan vermek olmamalı bunları ekonomiye kazandırmak olmalıdır. Sosyal devlet ilkesi esasında yaşlı, yetim, dul, kimsesiz engelliler için daha çok hayata geçirilmelidir. Sağlıklı insanları tembelliğe tüketiciliğe yöneltecek uygulamalardan vazgeçilmelidir. Biz çalışanlar elbette fakir fukara düşmanı değiliz. Sosyal devlet, modern devlete ait bir özelliktir. Ülkemiz ekonomik sıkıntılarla boğuşurken çeşit kalemler altında yardımların sayısının ve miktarının giderek artması düşündürücü olmaktadır.

Maliyenin 16 ilde yaptığı denetimlerde birçok kurumun bir şekilde dolandırıldığı ortaya çıkmıştır. Dene-

timler sonucunda vergi kaçakçılığı, iptal edilen yeşil kartlının sayısı her geçen yıl arttığı, ilaç ödemelerinde % 15 oranında haksızlık ve usulsüzlük olduğu, 16 ilde 85 bin kişiye haksız yere 2022 sayılı kanun gereği aylık ödendiği ortaya çıkmıştır. Araştırmayı ülke geneline yaydığımızda sonucu tahmin edebilirsiniz. Bunun yanında kömür, gıda, öğrenciler için eğitim yardımı (ŞNT), doğum yardımı, sağlık yardımı yatalak hastalar için hasta bakıcı yardımı, engelli öğrencilerin özel eğitim ve iyileştirme merkezlerine devam eden öğrenciler için eğitim yardımı vs.

İşin garip tarafı ise bu yardımlardan ve haklardan yararlananların sayısının her geçen yıl artması. Buradan şu sonuç çıkıyor; ya devletimiz sosyal devlet ilkesini hayata geçirdi ya da fakir sayısı arttı. Bir şey daha olabilir hak etmeyenlerinde almaya başlaması. Yatırımlara aktarılabilecek milyarlarca TL'ler sadaka gibi dağıtılmaktadır. Atalarımız ne güzel demiş: Hazıra dağ dayanmaz, uzun ağaç ucuna kadar yanmaz diye. Çözümü açık üreticiden yana olmak, çalışmayı teşvik etmek üretime katmak ve yardım alacakların ve sosyal haklardan yararlanma şartlarını netleştirmek suiistimallerin önüne geçmektir. Vergi kaçakçılığının engellenmesi, gelir elde edenlerin kayıt altına alınmasıdır.

Devlet işçi ve memurların bordrolarından otomatik olarak vergilerini alırken kesintilerini yaparken diğer kesimler için bu yapılmamaktadır. Üstelik diğer meslek guruplarına mensup olanlar zaman zaman vergi affı, düşük faizli kredi hakkı gibi imkânlar da sağlanmaktadır.

Yazımızdan ve günlük hayatta karşılaşılan uygulamalardan anlaşıldığı gibi ülkemiz sosyal devlet ilkesinden çok nemelazımcılığa tembelliğe, muhtaçlığa hizmet ediyor niteliktedir. İnsan onuruna yakışan bir hayat üretimde yer almakla mümkün olur. Belediyelerden ve Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı'nın yapacağı yardımları bekleyerek değil. Genel ve yerel seçimlerde istatistikî bilgiler verilerek ne kadar kişiye nelerin verildiği sayılmakta ve bu imkânları iktidarın sunumu gibi gösterilmektedir. Bu da akla oy avcılığını getirmektedir.

Kim bilir sadece haksız yere bu yardımlardan ve sosyal haklardan yararlananlardan dolayı kaç tane fabrika kurulmadı. Kim bilir kaç tane işsize iş kurulurdu. Kim bilir! Yazık, olan bu ülkenin aydınlık yarınlarına oluyor. Geleceğimiz çalınıyor. Ödemediğimiz borçlar nedeniyle ülkemize dayatmalarda bulunuluyor kimin umurunda. ■

ŞİDDETİ NE KADAR TANIYORUZ?

Recep GÜDER
Lüleburgaz Temsilcisi

Merhaba.. Gün geçmiyor ki, şiddet ile ilgili bir haber almayalım ya da şiddete maruz kalmış birileriyle karşılaşmayalım. Hayatın gerçek gündeminden bir olgu şiddet. Bunca insan hakkı ihlalleri bir o kadar demokrasi dışı uygulamaların merkezinde hep o var. Onu ne kadar tanıyor ve çözüm yolları arayabiliyoruz. Milli Eğitim Bakanlığı'nca Yalova Esenköy Hizmetiçi Eğitim Merkezinde 06-10/Ekim/2008 günlerinde düzenlenen 657 sayılı Eğitim Kurumlarında Suç ve Şiddeti önleme seminerine ilimiz adına katılmıştım.Bu yazımda ders notlarından yararlanarak şiddetin tanımı, türleri ve etkileri konularını irdelemek istiyorum.

A) ŞİDDET NEDİR?

Dünya Sağlık Örgütü, şiddeti "kişinin kendisine, bir başkasına, bir gruba veya bir topluma karşı yaralama, ölüm, psikolojik zarar, gelişme geriliği ya da yoksunlukla sonuçlanan ya da sonuçlanma olasılığı yüksek olan kasıtlı fiziksel güç ya da yetki kullanımına yönelik tehditi ya da kullanımı" olarak tanımlar. Bu karmaşık tanımı aşağıdaki noktalarla basitleştirmek mümkündür:

- Şiddet davranışları kişinin kendisine (örneğin intihara teşebbüs ya da intihar etme), bir başkasına (tanıdığı ya da tanımadığı), bir gruba ya da topluma (çatışmalar ya da savaşlar) yönelik olarak ortaya çıkar.
- Şiddet genellikle kasıtlıdır. Şiddetin yaralama, ölüm, psikolojik zarar, gelişme geriliği ve yoksunluk gibi sonuçları vardır.
- Fiziksel olarak bir hasar vermese de TEHDİT de bir şiddet davranışıdır.
- YETKİNİN kasıtlı olarak kötüye kullanımı da şiddettir.

B) SORUNUN BÜYÜKLÜĞÜ :

- Kişiler arası şiddet sonucunda her yıl dünyada yaklaşık 520.000 kişi ölmektedir. Bu rakam, günde yaklaşık 1400 kişinin şiddet nedeniyle hayatını kaybetmesi anlamına gelir. Hayatta olan yüzbinlerce mağduru da kapsamamaktadır.
- Bu sayılara, dünyada her yıl ihmal ve istismar edilen milyonlarca çocuk dahil değildir
- Birleşmiş Milletler, Çocuk Hakları Komitesi'nin tavsiyesi ile, çocuklara yönelik şiddetin yaygınlığını, kapsamını ve etkilerini belirlemek ve bu sorunun önlenmesine yönelik tavsiyeler geliştirmek üzere global bir araştırma yapmıştır
- Çocuğa yönelik şiddet, zengin olsun yoksul olsun bütün ülkelerde kız ve erkek çocukları etkileyen evrensel bir sorundur.
- Tüm dünyada milyonlarca çocuk şiddetin yaşamın NORMAL bir parçası olduğuna inanarak büyümektedir.
- Pek çok çocuk kendilerine yönelik şiddet olaylarını bildirmeye korkmaktadır.
- Şiddet toplumda kabul edilir bir olgudur.
- Çocuklar: aile içinde, okullarda ve diğer eğitim ortamlarında, kurumlarda, işyerlerinde ve toplumda şiddete maruz kalabilmektedir.
- Bazı rakamlar: Çocukların % 80 ile 98 arasında değişen bir bölümü evlerinde fiziksel cezalara maruz kalmaktadır.
- Çocukların % 30'u belirli bir aletle dövülüp ciddi fiziksel cezalara maruz kalmaktadır.
- Son 30 gün içinde okul çağlarındaki çocukların % 20 ile 60 arasında değişen bir bölümü sözel veya fiziksel sataşmaya maruz kalmıştır.
- Dünyadaki çocukların sadece % 2.4'ü tüm ortamlarda yasal olarak fiziksel cezadan korunmaktadır

C) ŞİDDETİN MALİYETİ

- Eğitimle ilgili maliyetler,sağlıkla ilgili maliyetler
- Boşa giden yetenekler ve potansiyeller,verimlilik ve gelir kaybı olarak gruplandırılabilir.

D) ŞİDDET TÜRLERİ:

FİZİKSEL ŞİDDET, PSİKOLOJİK ŞİDDET ve CİNSEL ŞİDDETtir.

1) Fiziksel şiddetin tanımı ve türleri :

Fiziksel şiddet, karşıdaki kişinin canının yanmasına,

yaralanmasına ya da ölümüne sebep olan kasıtlı olarak yapılan davranış ya da davranışlardır.

- Tokat, tekme, yumruk ve kafa atmak
- Boğazını sıkmak
- Ağzını kapatarak boğmaya teşebbüs etmek,
- Birisine bir şeyler fırlatma
- Çimdikleme
- Sertçe itip kakma, sarsmak
- Birini bağlama
- Yakmak,
- Bir cisimle vurma
- Saç çekmek, saç yolmak, saçından tutup sürüklemek
- Bir odaya kapatmak
- Kesici, delici alet ve ateşli silah kullanmak
- Isırmak, tükürmek
- El, kol bükmek
- Yere ya da duvara fırlatmak vb. şeklinde görülebilir.

2) Psikolojik şiddetin tanımı ve türleri :

Karşıdaki kişiye sistemli bir biçimde yapılan, kişinin benliğini, psikolojik ve sosyal gelişimini, ruhsal bütünlüğünü etkileyen olumsuz yargılar, atıflar ya da sözel davranışlardır. En büyük özelliği sürekliliği olması ve tekrarlamasıdır.

- Reddetme
- Aşağılama
- Yıldırma
- Yoksun bırakma/ soyutlama
- Davranış bozukluğu göstermesine göz yumma şeklinde görülebilir.

3) Cinsel şiddetin tanımı ve türleri :

Bir kişinin, diğer bir kişiyi kendi cinsel gereksinim ya da isteklerin doyumu için cinsel nesne olarak kullanması ya da kullanılmasına göz yumulmasıdır.

- Cinsel şiddet davranışları: Cinsel içerikli konuşma, teşhircilik, zorla pornografik yayınlar izlettirmeden, her türlü cinsel ilişki ve zorla fuhuşa teşvik gibi kişinin/çocuğun onaylamadığı, rıza göstermediği ya da tam olarak anlayamadığı bir dizi davranışı içerir.
- Fiziksel şiddet daima sözel şiddetle başlar ve gözle görünen tek şiddet türüdür.
- Tüm şiddet türleri güç ve kontrol üzerine temellenir.
- Duygusal ve sözel şiddet kendi başına görebileceği gibi her zaman diğer şiddet türlerine eşlik eder.
- Duygusal şiddet en sık görülen ancak en zor tanımlanabilen şiddet türüdür.
- Cinsel şiddet en zor ve en geç açığa çıkan şiddet türüdür.

E) ŞİDDETİN ETKİLERİ:

- Düşük ya da zayıf benlik saygısı, kendine güvensizlik
- Diğerlerine güvenme ve sevme becerisinden yoksun olma
- Şiddet davranışlarının öğrenilmesi
- Öfke ve intikam duyguları, pasif ya da içe kapanma davranışları,
- Kaygı, korku, depresyon, uyku ve yeme bozuklukları
- Okul sorunları ve başarısızlık
- Madde bağımlılığı
- Evden ya da okuldan kaçma
- Kendini suçlama/ değersiz görme
- Fiziksel, ruhsal ve duygusal gelişimde gecikmeler
- İlişkilerin bozulması gibi olumsuz etkiler sıkça görülmektedir.

Sonuç olarak gerek bireysel ve toplumsal ilişkiler gerekse sağlıksız toplumsal yapıdan kaynaklanan risk faktörleriyle, tarih boyunca gündemde kalan suç ve şiddeti önlemek, yerellikten evrenselliğe doğru gelişen bir insanlık sorunudur.

Bu sorunun çözümünde en önemli görev ve sorumluluk sürekli bir eğitim süreciyle toplumsal duyarlılığı geliştirecek eğitimcilerdedir.

Saygılarımla.■

EZİKLİĞİNİ HAYKIRABİLMEK: BİR "AHMET ALTAN" KLASİĞİ

Habilhan PEHLİVANLI
Kırıkkale Şubesi

Bu "Altangiller" familyasını tanırsınız. Türkiye toprakları üzerinde yaşayan ve "Çetin" babaları Türkiye'nin, türünün nadir örneklerinden ve nesli tükenmekte olan "komünist" dinozorlarından; "Mehmet"leri babanın tam tersine müzmin "Amerikancı liboşlarından"; "Ahmet"leri de ucu Brüksel'deki Avrupa Birliği'nin borazanını ağzına almış, öttürmeye çalışan, cinsî sapıklarından ilginç bir familya…

En belirgin özellikleri milliyetsizlik, vatansızlık olan ve her kitaplarında cinselliği ön plana çıkarma hastalığından mustarip bu muhteşem(!) ailenin milliyetçiliğe, vatanseverliğe karşı tutumlarını ve bu cinselliği aleniyete dökme hastalıklarıyla ilgili tavırlarını insan psikolojisi bağlamında incelediğimizde ortaya çıkan sonucun "Yansıtma" olduğunu düşünüyorum. Psikolojide "Yansıtma" tutumu, insanların kendi içlerinde hissettikleri duyguları başkalarınınmış gibi göstermesi şeklinde ortaya çıkar. Yani bir nevi bastırılmış duygular ifade edilmeye çalışılırken, o duygu başkasına aitmiş gibi gösterilir.

Şimdi anlıyor musunuz bu ailenin her fırsatta Türklüğe ya da Türk vatanına saldırmasının sebebini? Her birisi beynini sattığı ülkenin vatanseverliğini haykıramadığından, her biri ruhunu sattığı milletin milliyetperverliğini haykıramadığından senin benim gibi ölesiye sevdiği Türkiye'sine ve mensubu olmaktan gurur duyduğu Türklüğe olan muhabbetini haykırmasından gocunuyor, bundan eziklik duyuyorlar. Buyurun kendi ağızlarından ispatı ve itirafları:

"**Vatan sevgisi nedir ki? Vatanı seveceğinize gidin evde karınızı sevin.**" (Çetin Altan),

"**Toprak tek başına bir anlam ifade etmiyor. APO Türklere Allah'ın bir lütfudur. İnsanları öldürmek yerine Kürtlere istedikleri toprakları vermek gerekir.**" (Ahmet Altan)

"Memleketi bir çift kadın memesine satarım." (Ahmet Altan)

Peki, bunları anladık. Hadi adamların dünya görüşü… Her fırsatta dillendirdikleri cinselliği ne olarak yorumlayacağız o zaman. Hani dedik ya, insanlar ifade edemedikleri ve bastırdıkları duygularını yansıtırlar. Özellikle Ahmet Altan, yoksa bastırılmış sorunlarını mı haykırıyor?!! Ben söylemiyorum, bakın adamın sözlerine:

"Sado-mazoşist eğilimler bana çok aykırı gelmiyor..."

"Tabular kalkmalı. Bir erkek kardeşle kız kardeşin, bir anne ile oğlun, bir baba ile kızın... Birbirini bu kadar çok seven insanların sevişmeye ulaşmalarında nasıl bir yanlışlık olabilir..."

"Eğer insan istiyorsa hayvanlarla da seks doğal..."

"Kadında fahişelik eğilimi olması gerektiğine inanıyorum..."

"Adam eşcinselse bu onun seçimi. Demek ki bundan zevk alıyor. Bu hastalık değil, doğallık."

Daha bir kısmını yazmaya benim ahlakım el vermedi, ama bakın daha bitmedi. Adamda ne cevherler(!) var:

"Günde 8-10 kişiyi öldürmek isteyebilirim. Böyle bir vahşet var insanların içinde. Benim de vahşete bir yakınlığım var. Cinayet çekici benim için."

"Silahı tercih ederdim. Zehir işin dehşetine

pek uygun düşmüyor."

Görüyorsunuz ya, güzelim ülkemizde bu adama ve ailesine hâlâ "aydın" gözüyle bakılıyor ve "Soros" sermayesinden aktarılan parayla yayın yapan gazete paçavrasından sana bana salya akıtmaya devam ediyorlar.

İşte bu özelliklere sahip Ahmet Altan, "Haline bakmadan Hasan Dağı'na oduna giderek" tutmuş bir de 20 Şubat 2009'da gazetesi Taraf'taki köşesinden, üyesi olmaktan gurur duyduğum ve ülkemde 150 bin arkadaşımla ortak paydam olan **Türk Eğitim-Sen**'e dil uzatabilme cüretini gösteriyor. Hem de önce "zır cahiller" misali, sendikamın adını bir başka "sendika(!)" ile karıştırarak. Hem de hatalı yazdığı bir gün önceki yazısıyla ilgili olarak o "sendika"(!)dan özür dileyerek ve kendi çapında bizleri aşağılayarak…

Bre mel'un! Sendikamın adının başındaki **"Türk"** sıfatı seni neden bu kadar rahatsız etti?

Sen ve senin gibi Türk düşmanları, Türkiye düşmanları ve "Türkiye halkları" özlemlileri bilsin ki, adının başında "Türk" sıfatını taşıyan sendika, dernek, kurum, kuruluşların hepsi de senin gibi satılmış beyinlere karşı bu ülkenin değerlerini ve haklarını korumak için var.

Faşist diye itham ettiğin bizler "faşizm" gibi ecnebi kökenli bir tavrı benimsemiş olsaydık, seninle aynı safta olurduk bre saftirik.

Bizler Mustafa Kemal Atatürk'ün liderliğinde kurulan cumhuriyetin eğitimcileri olarak ve senin "Kemalizm" diyerek aşağılayıp hor gördüğün fikirlerin ışığında, senin gibilerin çocukları da dâhil, bu ülkenin çoluğuna çocuğuna, gencine yaşlısına bir harf öğretmenin çabası içerisinde eğitim neferleriyiz.

Bizler dini, dili, ırkı, cinsiyeti ne olursa olsun bu ülke topraklarında yaşayan her bir bireye insan olarak bakabilen bir topluluğuz.

Bizler beynimizi Avrupa'ya, Amerika'ya ya da herhangi bir dış güce değil, özüyle, köküyle, fikriyle bu ülkenin olanlara: Yesevi'lere, Bektaş-ı Veli'lere, Mevlana'lara, Yunus'lara, Fatih'lere, Yavuz'lara ve Atatürk'lere aşk ve vecd ile bağlanmış bireyleriz.

Ve bizler Türk milliyetçileri, Türk vatanperverleriyiz…

Üzgünüm Ahmet Efendi, senin çocuğunu da, senin gibi düşünenlerin çocuklarını da ve bu ülkenin tüm çocuklarını da işte bu çerçevede yetiştirmeye yemin ettim. Hem de senin anlamını bildiğini pek zannetmediğim "namusum ve şerefim" üzerine, öğretmenliğe başladığım gün yemin ettim.

İşte bu yüzden senin bizi sevmemen;

Bize onca hakaretler yağdırman;

Kendi çapında sarf ettiğin fikirlerle bize zıt olduğunu ifade etmen inan ki beni çok mutlu etti. Zira senin gibi bir adam(!)la aynı düşüncelere sahip olmak bana çok ağır gelirdi, inan ki… Hani kazara bir iki fikrimizi, ya da davranışımızı tasvip etmiş olsaydın -samimiyetle söylüyorum- o davranışları ve fikirleri benden bir daha görmeniz, duymanız mümkün olmazdı.

Ne mutlu bana ki, **Türk Eğitim-Sen** gibi bir sendikanın üyesiyim…

Ne mutlu bize ki, Ahmet Altan gibi birisi bize bunca hakaretler yağdırıyor ve bize zıt fikirler beyan ediyor…

Allah, bizleri onun övdükleri arasında olmaktan korusun!!! ■

MADDE MADDE KARİYER ÖĞRETMENLİK KARARI

Ahmet KANDEMİR
Osmaniye Şube Sekreteri

5204 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ve Devlet Memurları Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin **Kanun** hakkında Anayasa Mahkemesinin 2004/83 Esas, 2008/107 Karar sayılı ve 21.05.2008 tarihli **kararı** 18 Mart 2009 gün ve 27173 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

08.07.2004 gün ve 25516 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 30.6.2004 günlü, 5204 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ve Devlet Memurları Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun'un 1. ve 2. maddelerinin Anayasa'nın 2., 10., 11., 90. ve 128. maddelerine aykırılığı savıyla iptali ve yürürlüğünün durdurulması için açılan bu davada **İptal Ve Yürürlüğün Durdurulması İstenen Maddeler Ve Gerekçeleri şunlardır.**

1739 Sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu'nun 43. Maddesine Eklenen Fıkraların İncelenmesi
1- KARİYER ÖĞRETMENLİK DÜZENLEMESİ ANAYASAYA AYKIRI DEĞİL

Birinci Fıkra; "Öğretmenlik mesleği; adaylık döneminden sonra öğretmen, uzman öğretmen ve başöğretmen olmak üzere üç kariyer basamağına ayrılır. Adaylık dönemini başarıyla tamamlayanlar mesleğe öğretmen olarak atanır." **Hükmü;** Anayasa'ya aykırı olmadığından ve iptal istemi reddedilmiştir.

2- "HİZMETİÇİ EĞİTİM" OBJEKTİF KISTALAR OLMADIĞI İÇİN ANAYASAYA AYKIRI

İkinci Fıkra; "Kariyer basamaklarında yükselmede kıdem, eğitim (hizmet içi eğitim, lisansüstü eğitim), etkinlikler (bilimsel, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalar) ve sicil (iş başarımı) puanları ile sınav sonuçları esas alınır. Değerlendirme 100 tam puan üzerinden yapılır. Değerlendirme puanının % 10'unu kıdem, % 20'sini eğitim, % 10'unu etkinlikler, % 10'unu sicil (iş başarımı) ve % 50'sini de sınav puanı oluşturur."

Hükmü; kariyer basamaklarında yükselmedeki değerlendirme puanının % 20'lik eğitim kısmı içerisinde yer alan hizmet içi eğitime katılmada öğretmenin iradesinin belirleyici olmadığından bu durumun, hizmet içi eğitim almak üzere görevlendirilmiş öğretmenlerin, bu kapsama alınmayanlara göre kariyer basamaklarındaki değerlendirmede öne geçmelerine ve aynı hukuksal konuma sahip öğretmenler arasında eşitsizliğe yol açacağından; Hizmetiçi eğitime katılacakların saptanmasında bu eşitsizliği giderici objektif kriterlerin yasada yer almaması nedeniyle kuraldaki "hizmet içi eğitim," ibaresi Anayasa'nın 10. maddesine aykırı olması nedeniyle iptal edilmiştir.

3- "DEĞERLENDİRME PUANI" ANAYASAYA AYKIRI DEĞİL

Üçüncü Fıkra; "Kariyer basamaklarında yükselecekler değerlendirme puanlarına göre başarı sıralamasına alınır. Değerlendirmeye alınmak için sınav tam puanının en az % 60'ını almış olmak şartı aranır." **Hükmü;** Anayasa'ya aykırı olmadığından ve iptal istemi reddedilmiştir.

4- "SINAV ÖSYM'CE YAPILIR" HÜKMÜ ANAYASAYA AYKIRI DEĞİL

Dördüncü Fıkra;"Sınav yılda bir defa olmak üzere ÖSYM'ce yapılır." **Hükmü;** Anayasa'ya aykırı olmadığından ve iptal istemi reddedilmiştir.

5- YÜKSEK LİSANS VE DOKTORA YAPANIN SINAVSIZ ATANMASI ANAYASAYA AKIRI DEĞİL

Beşinci Fıkra;"Alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans öğrenimini tamamlamış öğretmenlerden uzman öğretmenlik, doktora öğrenimini tamamlamış olan öğretmenlerden ise başöğretmenlik için sınav şartı aranmaz. Bu durumda olan öğretmenler kıdem, hizmet içi eğitim, etkinlikler (bilimsel, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalar) ve sicil (iş başarımı) ölçütlerine göre değerlendirilir."

Hükümlerinde yer alan "hizmet içi eğitim," ibaresi, ikinci fıkra için belirtilen gerekçelerle Anayasa'nın 10. maddesine aykırı olması nedeniyle iptal edilmiştir.

6- "EN AZ ÇALIŞMA VE KIDEM SÜRESİ" KANUNDA YER ALMALI, YÖNETMELİKLE DÜZENLENEMEZ

Altıncı Fıkra; "Öğretmenlik kariyer basamaklarında yükseleceklerin gireceği sınav, sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi, hizmet içi eğitim veya lisansüstü eğitim nitelikleri, her bir değerlendirme ölçütüne ilişkin hususlar ve puan değerleri, alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem, hizmet içi eğitim, etkinlikler (bilimsel, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalar) ve sicil (iş başarımı) şartları ve puan değerleri, branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayıları, yükselmeye ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığının uygun görüşleri alınarak Millî Eğitim Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir."

Hükümlerinde yönetmeliğe bırakılan "sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi", "alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem,", "branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayıları," ve "ile diğer hususlar" ibareleri kariyer basamaklarında yükselme hakkından yararlanabilmeye ilişkindir.

Anayasa'nın 7. maddesine göre Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez. Anayasa'nın 124. maddesinin birinci fıkrasına göre, yönetmelikler, kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla çıkarılabilir.

Yasayla düzenleme, konunun tüm ayrıntılarının yasayla belirlenmesini değil, temel ilkelerin, ölçü ve sınırların yasada gösterilip uzmanlık ve teknik konulara yönelik ayrıntıların düzenlenmesinin yürütme organına bırakılmasını ifade eder. Yasada, yönetmelikle düzenlenecek konuların çerçevesinin, Anayasa yargısı bağlamında denetime olanak verecek biçimde düzenlenmiş olması gerekir. Kuraldaki "sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi", "alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem,", "branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayıları," ve "ile diğer hususlar" ibarelerinin belirlenmesinde belirtilen çerçeveye yer verilmediği açıktır. Bu nedenlerle altıncı fıkradaki " … **sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi**, …", "… alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için **aranacak kıdem**, …", " … branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayıları, …", "… ile diğer hususlar …" ibareleri Anayasa'ya aykırı olduğundan iptal edilmiştir.

7- "YÜZDE 10 VE 20 OLARAK BELİRLENEN KONTENJAN MİKTARLARI" ANAYASAYA AYKIRI

Yedinci Fıkra; "Toplam serbest öğretmen kadro sayısı içinde, başöğretmen oranı % 10, uzman öğretmen oranı % 20'dir. Bakanlar Kurulu bu oranları bir katına kadar yükseltmeye yetkilidir."

Hükümlerinde kariyer basamaklarında yükselme koşullarının tümünü sağlasa bile, % 20 ve % 10'luk sınırlama nedeniyle bütün öğretmenler yükselme olanağına sahip olamayacaklardır. Bakanlar Kurulu'na tanınan bu oranları bir katına kadar yükseltme yetkisinin kullanılmasında da aynı sonuçla karşılaşılabilecektir.

Anılan oranlar dolduğunda geride kalan öğretmenler, boşalma olana kadar yüzde yüz başarı elde etseler bile, uzman ve/veya başöğretmen hakkını elde edemeyeceklerdir. Bu durum ise yığılmalara, tıkanmalara ve çalışma hayatında olumsuzluklara neden olabilecektir. Öngörülen kontenjanlardaki yüzdelere giren son kişilerle aynı değerlendirme puanına sahip olanların kontenjan dışında kalmaları hali hukuk devleti ve eşitlik ilkeleriyle bağdaşmamaktadır.

Bu nedenlerle 7.fıkranın tamamı Anayasaya aykırı olması nedeniyle iptal edilmiştir.

657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 152. Maddesine Eklenen Fıkranın İncelenmesi

"14.7.1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci maddesinin "II- Tazminatlar" kısmının "B- Eğitim, Öğretim Tazminatı" bölümünün

birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Birinci fıkrada sayılanlardan ayrıca;

a) Başöğretmen unvanını kazanmış olanlara % 40'ına,

b) Uzman öğretmen unvanını kazanmış olanlara % 20'sine,"

Hükümleriyle kariyer basamaklarında yükselmede başarılı olanlara mali katkı sağlanması amaçlanmaktadır. Getirilen mali olanak, öğretmenlerin bu sistemdeki performanslarını artırmada teşvik niteliği taşımakta olup, öğretmenler için bir hak kaybına neden olmamaktadır. Ayrıca kuralla, farklı kariyer basamaklarındaki kişilere farklı ücret verilmesi sonucu doğmasında eşitlik ilkesine de aykırılık söz konusu değildir.

Bu nedenle kural, Anayasa'nın 2. ve 10. maddelerine aykırı olmadığından iptal istemi reddedilmiştir.

Ayrıca 1. maddesiyle 1739 sayılı Yasa'nın 43. maddesinin sonuna eklenen altıncı fıkranın, iptal edilen ibareleri nedeniyle uygulanma olanağı kalmayan kalan bölümünün de 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesinin ikinci fıkrası gereğince iptal edilmiştir.

İptal edilen fıkra ve ibarelerinin doğuracağı hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edici nitelikte görüldüğünden, Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 2949 sayılı Yasa'nın 53. maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları gereğince iptal hükümleri 18 Mart 2009 gün ve 27173 sayılı resmi gazetede yayınlandığından bu tarihten başlayarak Bir Yıl Sonra Yürürlüğe Girmesine, 21.5.2008 gününde karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi kısaca;

1- Hizmet içi eğitim puanla değerlendirilemeyecektir.

Hizmet içi eğitime katılmada öğretmenin iradesinin belirleyici olmadığından; hizmet içi eğitim almak üzere görevlendirilmiş öğretmenlerin, bu kapsama alınmayanlara göre kariyer basamaklarındaki değerlendirmede öne geçmelerine ve aynı hukuksal konuma sahip öğretmenler arasında eşitsizliğe yol açacağından hizmet içi eğitimin puanla değerlendirilmesini iptal etmiştir.

2-Sınava katılmak, Uzman ve Başöğretmen olmak için gerekli süreler kanunda yer almalıdır.

Sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi, alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem, branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayılarının kanunda belirlenmediği için bu hükümleri iptal etmiştir.

3- Uzman ve Başöğretmenlik kadroları için kontenjan ayrılamaz kriterleri geçen herkes uzman veya başöğretmen olmalıdır

Uzman ve Başöğretmenlik kadrolarına ayrılan kontenjanlar nedeniyle öğretmenler kariyer basamaklarında yükselme koşullarının tümünü sağlasa bile, % 20 ve % 10'luk sınırlama nedeniyle bütün öğretmenler yükselme olanağına sahip olamayacaklarından uzman ve/veya başöğretmen hakkını elde edemeyeceklerdir. Bu durum ise yığılmalara, tıkanmalara ve çalışma hayatında olumsuzluklara neden olabilecektir. Bu nedenle kontenjanlar iptal edilmiştir.

Esasında öğretmen camiasının istediği de bu durumdur. Öğretmenler ve Eğitim Sendikaları belirlenen kriterleri geçen herkesin uzman ve başöğretmen olabilmesinin yolunun açılmasını istemektedir.

Anayasa Mahkemesi Uzman Öğretmenlik, Başöğretmenlik sistemini kökten iptal edecek bir karar vermemiştir. Uzman ve Başöğretmenlerin belirlenme kriterlerinin yerinde olmadığını tespit etmiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi bu bir yıl içerisinde, Anayasa Mahkemesinin kararında belirttiği; Hizmetiçi eğitimin puanla değerlendirilemeyeceği, sınava başvuru süresinin yönetmelikle belirlenemeyeceği ve uzman öğretmenlik ile başöğretmenlik kadrolarına kontenjan ayrılamayacağı hakkındaki tespitlerini gözeterek yeni bir düzenleme yapabilecektir.

Mevcut Uzman Ve Başöğretmenlerin Durumu Ne Olacaktır.

Yasanın 2.maddesindeki mali hükümler iptal olmadığından bu durumdaki öğretmenlerin hak sahibi olduğu uzman ve başöğretmenlik kadroları ve bunların karşılığında aldıkları tazminatlar devam edecektir. ■

YAZAR OLMAK

Merih Eyüp DEMİR
Buca İlçe Temsilcisi

Yazar, yazmak fiilini gerçekleştiren kişidir. Yemek, içmek, oturmak, kalkmak gibi basit eylemlerini yerine getirebilen bir kişi yazmak eylemi söz konusu olduğunda büyük bir korkuya kapılabilir. Ülkemiz okullarında özellikle İlköğretim okullarının birinci kademesinin ilk üç yılında haftada toplam 12 ders saati olan Türkçe dersine rağmen 6.sınıfa gelen bir öğrenci birkaç paragraflık bir yazı dahi kaleme alma güçlüğü çekiyorsa burada göz ardı edilemez bir sorun var demektir.

Dilimiz yapısı bakımından diğer bir çok dilden farklıdır. Türkçe'de sözcüklerin okunduğu gibi yazılması ve yazıldığı gibi okunması ses-metin ilişkisi açısından bir kolaylıktır. Örneğin İngilizce'de "one" yazıp "van" diye okursunuz. Türkçemizde ise "bir" yazar "bir" diye okursunuz. İşte bu faktör dilimizin kullanımı ve okuduğumuzu anlama ve anlayarak okuma ve en son aşama olan yazma anlamında bizlere büyük kolaylıklar sağlamaktadır. Peki, öyle ise; bugün ilköğretim ve hatta artık neredeyse lise mezunu bir gencimizin çok basit bir dilekçe dahi yazarken -ki yazamazken- zorlanmasının nedenleri nelerdir?

Artık ilköğretim ve lise de temel dersler arasında sayılmakla birlikte yüksek öğrenimde de branş dışı olmasına rağmen okutulan ve okunulan bir ders olan Türkçe dersine rağmen yazma konusundaki sıkıntımız nereden kaynaklanmaktadır? Hemen çok basit bir cevap verebiliriz. İlköğretim, lise ve yüksek öğrenimde dahi Türkçe dersinin var olmasına rağmen ulus olarak yazma sorunumuz var ise sorun eğitim kademelerinde demektir. Bu durum esasında milli eğitimde sürekli değişikliklerde de gözümüze çarpar. Eğitim kurumlarında Türkçe öğretimi Tanzimat Dönemi ile başlar. Cumhuriyet Dönemi'nde ise 430 sayılı ve 1925 tarihli Tevhid-i Tedrisat (Öğretimin birleştirilmesi) Kanunu ile eğitim dili Türkçe olarak kabul edilmiştir. 1928 yılında ise Türk Harfleri'nin kabulü ile Türkçe öğretiminin temelleri atılmıştır. 1929 yılında hazırlanan Türkçe öğretim programı ile 1973 yılında çıkarılan 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu ile 8 yıla çıkarılan zorunlu eğitime kadar genel olarak ilkokul ve devamında Türkçe dersinin birbirini tamamlar nitelikte olmasına dikkat edilmiştir. 1991 yılında ise yeni bir taslak program ele alınmış ve Talim Terbiye Kurulu'nun 1981 tarih ve 172 sayılı kararı ile taslak program kabul edilmiştir.

Burada temel alınan dinleme, konuşma, okuma ve yazma dil becerilerine rağmen yukarıda zikrettiğimiz yazma becerisinin gelişmemesindeki sorun devam etmektedir. Temel nokta nereden başlanması gerektiğidir. İlköğretimin ilk sınıflarından itibaren başlayan Türkçe öğretiminde temel nokta cümlenin doğru kullanılması olmalıdır. Cümle; bir duygu, bir düşünce ya da bir yargıyı tam olarak anlatan söz dizisi olarak tanımlanabilir. İlk okuma yazma becerisi kazanmaya başlanılması ile birlikte öğrencilerimize kısa cümlelerden kurulu metinlerle dikte çalışmaları yaptırırız. Bu çalışmalarımızda dikkat etmemiz gereken temel nokta yaş düzeyine uygun ve kısa cümlelerle işe başlamak olmalıdır. Elbette dilimizde gramer yapısından dolayı cümle yapısında dikkat etmemiz gereken temel noktalardan birisi cümlede kullandığımız Özne'dir. Dilbilgisi kullanımı açısından küçük sınıflardan itibaren sezdirme çalışmaları ileriki aşamalar için öğrencilerimizi hazırlayacaktır. Bunun için öncelikle bizler dilimizi ve dilimizin yapısını çok iyi kavramalı, bu konuda sürekli kendimizi yenilemeli ve doğru cümle kullanımına özen göstermeliyiz.

Cümlelerimizi kurarken dikkat etmemiz gereken kurallardan birisi de imla kurallarıdır. İmla kurallarını yerli yerinde kullanmadığımız zaman kuracağımız cümlelerin çok farklı anlamlar taşıması kaçınılmazdır. "Oku adam ol baban gibi" cümlesi bu anlamda ülkemizde kullanılan en net ve açıklayıcı örnektir. Virgül'ün kullanma yerine göre bir cümleye ne kadar farklı anlamlar kazandırdığına dair çok kullanılır ve bariz bir örnektir.

Doğru ve güzel yazmanın başlangıç aşaması, okumaktır. Daha önceki yıllarda bu anlamda okullarımızda okuma saati uygulaması denenmiş ancak çok fazla uygulanabilir olmamıştır. Ayrıca öğrencilerimize vermiş olduğumuz kitapları da okunarak özetinin çıkarılması gibi bir yanlış uygulama da öğrenciler üzerinde okuma anlamında olumsuz etkiler yapmıştır. Okumayı sevdirmemiz adına yapabileceğimiz en olumlu hareket öğrencilerimizin kişiliklerine uygun kitaplar seçmek olmalıdır. Onlara ancak bu şekilde okuma sevgisini aşılayabiliriz. Öğrencilerimizin ve dolayısı ile geleceğimizin doğru ve etkili bir yazma becerisi kazanmaları için onlara okuma alışkanlığı edindirmeli; okumada temel noktanın anlayarak okuma olduğu bilincini yerleştirmeliyiz. Sınıf kitaplıklarımızı zenginleştirmeli; bilgi-teknoloji çağında teknoloji kullanımı ile ilgili yeterli donanıma sahip öğrenciler yetiştirmenin yanında okuma alışkanlığımızı da geliştirmek adına bu alana daha fazla yatırım yapmak zorundayız. Geleceğimizin; geçmiş değerlerimize sahip çıkması ve yaşatması adına "Söz uçar, yazı kalır" sözünden hareketle doğru ve okunur yazabilen nesiller yetiştirmek bizim görevimizdir. Bunun için de öğrencilerimize örnek olmak için bizler daha çok okumalı, anlayarak okumalı, düşünmeli, yorumlamalı ve YAZMALIYIZ…■

BOZUK SİMİT PARALARI İLE CENNETİ SATIN ALMAK? HATIRLAYALIM İNSANLIĞIMIZI!

Günün son dersinin sonuna gelinmişti. Öğrenciler çıkmak için sabırsızlanıyordu. Defter ve kitaplarını çantalarına koydular. Zil çalar çalmaz, dışarı çıkmak için hazırdılar. Yalnız, Ali hazırlanmamıştı. Gecikmek için de elinden geleni yapıyordu. Nihayet zil çaldı. Öğrenciler bir anda kapıya yöneldi. Ali, yerinden kalkmadı. Ağır ağır eşyasını topladı. Bir yandan göz ucuyla öğretmenine bakıyor, bir yandan da arkadaşlarının gitmesini bekliyordu.

Öğretmeni, onun bu halini fark etti:

- Hayrola Ali, dedi. Eve gitmeyecek misin?

Ali, son arkadaşının da çıktığını görünce cevap verdi:

- Sizinle konuşmak istiyordum öğretmenim

- Peki, dedi öğretmeni. Ne söyleyeceksin bakalım?

- Ahmet arkadaşımız var ya...

- Evet, ne olmuş Ahmet'e?

-Durumları pek iyi değil galiba. Annesi, beslenme çantasına pekiyi şeyler koymuyor.

- Eee?

-Ona yardım etmek istiyorum. Ama benim yardım ettiğimi bilirse üzülür. Günde bir simit parası biriktirip her hafta size versem, siz de ona verseniz?

Cebinden bir avuç bozuk para çıkarıp öğretmenin masasının üzerine koydu.

Nurhan Öğretmen, paraya dokunmadı. Sandalyesine oturup düşündü. Ali hakkındaki bilgilerini yokladı. Bildiği kadarıyla ailesinin durumu pekiyi değildi. Bu çalışkan ve sevimli öğrencisi, ne kadar da iyi niyetli ve düşünceliydi. Zengin

bir ailenin çocuğu değildi. Buna rağmen yardım etmek istiyordu. Üstelik yardım ettiğinin bilinmesini istemiyordu.

Nurhan Öğretmen:

- Dur bakalım Ali, dedi. Bildiğim kadarıyla sizin de maddî durumunuz pekiyi değil. Yanlış mı biliyorum?

-Doğru biliyorsunuz öğretmenim. Babam gündelikçi. Çoğu zaman iş bulamıyor.

Ama ben de çalışıyor, para kazanıyorum.

- Nerede çalışıyorsun?

- Simit satıyorum.

Nurhan Öğretmen yine durup düşündü. İyiliğin bu kadarına ne demeliydi şimdi? Bunun gerçekleşmesi zordu. Onu, bundan vazgeçirmek için bir çare bulmalıydı. Bunu yaparken, sevimli öğrencisini de kırmamalıydı. Onunla biraz daha konuşursa, belki bir yolunu bulurdu.

Nurhan Öğretmen, Ali'ye döndü:

- Büyüyünce ne olmak istiyorsun, diye sordu.

- Çok zengin bir işadamı..

- Niçin?

- İnsanlara daha çok yardım etmek için...

- Güzel, dedi Nurhan Öğretmen. Bak şimdi Ali, Ahmet'in ailesinin durumu pekiyi değil, bu doğru. Ama sizinki de bundan pek farklı değil. İstersen acele etme. Çok zengin olduğun zaman insanlara yardım edersin. Olmaz mı?

- Olmaz, dedi Ali. Şimdi yapmalıyım.

- Neden olmaz?

- Üç sebepten dolayı olmaz.

Birincisi: Bu para zaten benim değil. İyilik ettiğim için Allah, beni insanlara sevimli gösteriyor. İnsanlar da bundan etkileniyor, daha çok simit alıyorlar. Bu sayede gün boyu çalışanlardan bile fazla simit satıyorum. Hele mahallede Hasan Amca var, her gün iki simit alıp güvercinlere veriyor.

İkincisi: 'Ağaç yaş iken eğilir.' deniliyor. Şimdiden iyilik yapmayı öğrenmezsem büyüdüğümde hiç yapamam.

Üçüncüsü ise daha önemli: Büyüdüğüm zaman çok zengin bir işadamı olmak istiyorum. Zamanında yatırım yapmayanlar büyük işadamı olamazlar.

Nurhan Öğretmen, karşısında büyük biri varmış gibi dinliyordu:

- Bu sonuncusunu pekiyi anlayamadım, dedi.

- Açıklayayım öğretmenim, dedi Ali. Şimdi, çok zengin olmadığım için, ancak günde bir simit parası kadar yardım edebiliyorum. Bundan fazlasını veremem. Allah, Cennet'i gücü kadar iyilik edene veriyor. Şimdi gücüm bu olduğuna göre, Cennet'in fiyatı birkaç simit parası kadardır. Eğer zengin olmadan ölürsem birkaç simit parasıyla Cennet'e girebilirim. Bundan daha karlı bir yatırım olur mu?

Nurhan Öğretmen'in gözleri dolmuştu. Başını 'Evet' anlamında sallarken

Ali'yi evine yolladı.

Sınıfa geri dönerken okulun boşaldığını fark etti. Eşyalarını toplamak için masasına döndüğünde Ali'nin bıraktığı paraların masa üstünde kaldığını fark etti. Sandalyesine gayri ihtiyari oturdu ve paraları eline aldı.

Hiçbir para ona bu kadar kıymetli gelmemişti. Sanki elinde dünyanın en kıymetli incilerini, yakutlarını, elmaslarını tutuyordu. Hatta bu paralar onlardan bile kıymetliydi. Bu paralar, bu bozuk SİMİT paraları, Cenneti satın alabilecek paralardı. Sanki hiç bırakmak istemeyen bir duygu ile sımsıkı kavradı bu bozuk simit paralarını. Oturduğu yerden kalkamadı Nurhan Öğretmen. İçinin dolduğunu, Tarif edilemeyen duygulara boğulduğunu hissetti. Birden boşalan sağanak yağmurlar gibi ağlamaya başladı. Ağladı... Ağladı... Ağladı.

Kendine geldiğinde akşam olmuştu. Yavaş adımlarla sınıftan çıkıp okuldan ayrılırken bekçi Sadık 'Bozuk Simit paraları ile cenneti satın almak, Bozuk Simit paraları ile cenneti satın almak' diye Nurhan öğretmenin sayıkladığını duydu. Bekçinin hayretler içinde, 'Ne dediniz hocam?' demesini bile duymayan Nurhan öğretmen, bekçinin şaşkın bakışları altında akşamın alaca karanlığına karışıvermişti.

Hikayeyi beğenmişseniz ve Ali'den utanmışsanız, maddi durumunuz iyi değilse bile, iki tane ekmek alıp bölgenizdeki bir fakirin kapısına bırakın.

Bir okul önünde biraz bekleyip yırtık ayakkabısı olan bir çocuğa ayakkabı alın.

Maddi ihtiyacı olan bir akrabanıza yardım edin.

Yeter ki boş durmayın!

Ekmeği paylaşmak ekmekten daha lezzetlidir. ■

NEVRUZ TÜRK DÜNYASININ ORTAK BAYRAMIDIR

Salih ALEMDAR
Zonguldak Şube Başkanı

Konargöçer Türk topluluklarında tabiat ile iç içe, kucak kucağa yaşanır ve toprak ”ana” olarak vasıflandırılır. İşte Türk'ün düşünce sisteminde bu nedenlerden dolayı “baharın gelişi” önemlidir.

Nevruz, Türk Dünyası'nın engin coğrafyası Asya Kıtası'nda, Kafkasya'da, İran'da, Anadolu'da ve Balkan devletlerinin çoğunda yaygın bir şekilde kutlanmaktadır.

Yılın ilk günü, baharın gelişi, yeni bir gün şeklinde tanımlanan Nevruz Türk Dünyası'na göre önemli bir bayramdır.

İran mitolojisine göre, Tanrı dünyayı, insanı ve güneşi 21 Martta yaratmıştır, inancı var olduğundan İran'da 21 Mart günü yılın ilk günüdür.

Osmanlı Devleti zamanında Nevruz Günü'ne özel bir önem verilmiştir. Padişahlara sunulan Nevruziye kasidelerinde ağaçların yeşermesi, çiçeklerin açması, havanın ısınması gibi konulara yer verilirdi.

Anadolu da bir tür bolluk ve bereket töreni olan Nevruz, değişik adlar altında 21 Mart tarihinde “Sultan Nevruz”, Nevruz-i Sultan, Mart Dokuzu…” gibi isimlerle karşılanır ve kutlanır.

21 Mart günü hala daha Manisa'da halka mesir macunu dağıtılır. Doğu Anadolu halkı için sadece Nevruz Günü değil, Nevruz Gecesi de kutsaldır. İç Anadolu'da Nevruz “Mart Dokuzu”, Giresun da “Mart Bozumu”, Anadolu'nun bazı yörelerinde “Kara Çarşamba”… gibi adlar altında kutlanır.

Alevi-Bektaşi topluluklarında Nevruz'a Hz. Ali'nin doğum günü, Hz. Ali ile Hz. Fatma'nın evlendikleri gün, Hz. Ali'nin halife yapıldığı gün gibi inanışlarla da kutlanır.

Ayrıca Türklerde Nevruz, kurtuluş günü olarak ta kutlanılır. Türklere göre Nevruz, Ergenekon'dan çıkıştır.

Kısaca söylemek gerekirse Nevruz bir Türk bayramıdır.

Bir Türk bayramı olan Nevruz amacına uygun olarak kutlanmalıdır. Nevruz'u amacından saptırarak bu günü bir ayaklanmaya veya bir terör gününe çevirmek kimsenin haddine değildir. Nevruz'u amacından

saptırarak kutlamaya çalışanlar, geçmiş tarihlerine ve atalarına ihanet etmiş oluyorlar.

Nevruz Birlik ve Beraberliğe, Dostluğa ve Sevgiye Kucak Açmaktır

Nevruz, Orta Asya'dan Balkanlara uzanan coğrafyada nesilden, nesile aktarılan bir geleneğe, tarih bilincine, doğa sevgisine, yaşama sevincine ve ruh güzelliğe dönüşerek; hoş bir şenliğe, birlik ve beraberliğe, dostluğa ve sevgiye kucak açmaktadır.

Her geçen gün uzlaşı ve barışı arayan insan, insan toplulukları ve milletler için Nevruz her yıl iyi bir fırsat olarak kullanılmalıdır ve ülkemizde de 21 Mart günü resmi “Nevruz Bayramı” olarak kutlanmalıdır.

Ergenekon'dan çıkış günümüz,

Baharın ilk günü,

Yılın ilk günü, bolluk ve bereket bayramı,

…

Türk Dünyası'nın 21 Mart Nevruz Bayramı kutlu olsun. ■

TÜRKİYE KAMU-SEN ÇÖZÜM ÜRETMEYE DEVAM EDİYOR

Türkiye Kamu-Sen ekonomik kriz karşısında "Krize ve İşsizliğe Çözüm Önerisi" adıyla yeni bir rapor hazırladı.

Türkiye ekonomisi gittikçe ekonomik krizin etkisini daha fazla hissetmeye başlarken, kalıcı tedbirlerin alınmayışı kanayan yarayı daha da deşiyor. Türkiye Kamu-Sen bir kez daha sorumlu sendikacılık anlayışıyla hareket ederek, siyasi iradeyi uyardı. "Krize ve İşsizliğe Çözüm Önerisi" adıyla hazırlanan rapor işsizliğe karşı kalıcı çözüm önerilerini kamuoyuna sundu. Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız düzenlenen basın toplantısında rapora ilişkin bilgi verdi. Genel Başkan Akyıldız; ''azalan talep neticesinde işyerleri kapanmakta, işsizlik sorunu milletimizi tarihi bir felakete doğru sürüklemektedir'' diyerek ''bir defalık 300 TL'lik harcama çekinin bu yangında hiçbir faydası olmayacaktır en az 1 yıl devam etmelidir'' uyarısında bulundu.

Genel Başkan Bircan Akyıldız konuşmasına şöyle devam etti.

"Israrla teğet geçeceği söylenen, bu nedenle de tedbir alınmakta ayak diretilen ekonomik kriz, ülkemizi vurmaktadır. Ülkemiz gerçeklerinden bihaber kimseler, milletimiz kan ağlarken bile "batan banka mı var ki kriz olsun?" diyebilmiştir.Ne yazık ki, bütün göstergelere rağmen yetkililer krizin varlığını yeni kabul etmişlerdir. Türkiye Kamu-

Sen, üç yıldır ekonomik krizin finans sektörünü değil, reel sektörü vuracağını dile getirmektedir. Beğenilsin ya da beğenilmesin 57. hükümet döneminde alınan tedbirler sayesinde finans sektörü bu krize sağlam girmiştir.2006 yılından beri uyardığımız konu ise reel sektörün de aynı şekilde güçlendirilmesi yönünde tedbir alınması gerekliliğidir. Ülke toz duman olmuşken bile krizi görmekte zorlananlar, bizleri anlamakta da güçlük çekmektedirler. Son bir yıl içinde kapasite kullanım oranı yüzde 15,5 azalmış, kapanan şirket sayısı yüzde 58 oranında artmıştır.Yıllık üretim kaybı yüzde 21 olmuştur.Karşılıksız çek sayısı, ferdi kredi ve kredi kartı borçlarında patlama yaşanmış, ülke tarihinde görülmemiş boyutlara ulaşmıştır. Türkiye İstatistik Kurumu resmi sitesinde "iç pazarda talep yetersizliği, iş yerlerinin tam kapasite ile çalışmamasının en önemli nedenidir." tespitinde bulunmaktadır. Azalan talep neticesinde işyerleri kapanmakta, işsizlik sorunu milletimizi tarihi bir felakete doğru sürüklemektedir. Türkiye genelinde 81 ilde yaptığımız ankette kamu görevlilerinin yüzde 83'ünün kronik borçlu olduğu ortaya çıkmıştır. Memurlarımızın yüzde 90'ı geçtiğimiz yıl alım gücünün azaldığını, yüzde 78'i ise gelecekten ümidini kestiğini beyan etmiştir.

Kısacası durum vahimdir.

Yıllardır öngördüğümüz gibi kriz, talep daralmasına yol açmış, bu da işsizliğin ve borçların patlamasına neden olmuştur. Krizin belirtilerinin henüz görülmeye başlandığı günlerde ekonomik krizden çıkışın yol haritasını çıkarmış, krizden çıkmak için yerli malı kullanımının teşvik edilerek, iç talebin canlı tutulması için tedbirler alınması gerektiğini belirtmiştik.Bu amaçla memur, işçi, çiftçi, emekli, işsiz gibi dar ve sabit gelirli vatandaşlarımızın alım gücünün artırılmasının zorunlu olduğu gerçeğini bir kez daha vurgulamak istiyorum.Ülkemizdeki öncelikli sorun, yüzde 15'lere dayanan işsizliktir. Bu sorunun aşılması için tek çare mevcut işleri korumak ve piyasa çarklarının dönmeye devam etmesini sağlamaktır.Bunun için de talebin artması şarttır.Ekonomik kriz ortamında vatandaşın moralinin ve gelecek beklentisinin yüksek tutulması hayati önem taşımaktadır.Ancak uygulama, olması gerekenin aksi yönündedir.Siyasi irade, toplumsal barışı, uzlaşma ve güveni desteklemek yerine gerilimlerle, çatışmalarla prim yapmaya, adam kayırma, yandaş oluşturma gibi yöntemlerle mevcut durumu korumaya çalışmaktadır.Bu yolla siyasi bir kazanç sağlansa da ülkemiz ekonomisi kaybetmektedir.Öyle ki, toplu görüşmeler sonunda imzalanan mutabakat metninin üzerinden 6 ay geçtiği halde hala gereklerinin yerine getirilmemiş olması, atılan imzalara, verilen sözlere sahip çıkılmaması güven ortamını zedelemekte, diyaloğun ve uzlaşmanın önemini yitirmesine yol açmaktadır. Kanunla vücuda getirilen Uzlaştırma Kurulu'nun kararlarına uyulmaması ise hem ekonomik hem de psikolojik anlamda kamu görevlilerini endişelendirmektedir.Bugüne kadar Uzlaştırma Kurulu kararlarının siyasi irade nezdinde uygulanabilir bulunmamaması nedeniyle memurlarımız aylık 235 TL kayba uğramışlardır.Alım gücü her geçen gün azalan vatandaşlarımız, ülke genelinde yaşanan gerginliğin de etkisiyle harcama yapmaktan kaçınmaktadır.Bu da çarkların birer birer durmasına, işsizliğin artmasına ve ekonomik krizin her geçen gün biraz daha ağırlaşmasına neden olmaktadır.Gemi karaya oturmak üzeredir.Kaptan gözünü açıp, dümeni kırmak zorundadır.Dümenin nasıl kırılacağı, geminin nasıl kurtulacağı ise hazırladığımız "Ekonomik Krizden Çıkışın Yol Haritası 2" raporunda tek tek yazılmıştır.

Siyasi iradenin krizle ilgili olarak bugüne kadar gündeme getirdiği konuların tamamı işverenlerin bakış açısını yansıtmakta, bilinen klasik taleplerin ötesine geçememektedir. Türkiye, toplumsal mutabakatla, dünyaya model olacak tedbir ve programlarla krizden çıkabilir.Yeni bir model olarak kabul edilebilecek bir ekonomi ve istihdam paketi hazırlamış bulunmaktayız.Hazırladığımız programın hayata geçirilmesi durumunda, ekonomik kriz üç evrede aşılacak ve ülkemiz yeni bir büyüme trendi yakalayacaktır.Birinci aşamada vatandaşlarımızın alım gücü ve tüketim eğilimi artırılacak, ikinci aşamada artan tüketime bağlı olarak, piyasalar canlanacak, üretim artacak, üçüncü ve son aşamada ise artan üretim ihtiyacı nedeniyle yeni istihdam ihtiyacı ortaya çıkacaktır.İnancımız o dur ki; olaylara farklı açılardan ve krizin gerçek mağdurlarının gözünden bakmak, denenmemişi denemek olacaktır.Denenmemişi denemek, genel inanışın aksine, istihdamı artırmak amacıyla uzun

süreli işçi çalıştıran işvereni desteklemek demektir.Bugüne kadar istihdamın artırılması amacıyla alınan sözde tedbirlerin tamamı, işten çıkarmanın kolaylaştırıldığı, iş güvencesinin zayıflatıldığı, çalışanların köle gibi kiralanıp, alınıp satılabildiği bir yapının hazırlanmasına yöneliktir.İstihdamın artırılması için işten çıkarmanın kolaylaştırılmasını sağlamak anlaşılır değildir.İstihdam artışının sağlanması ve işsizliğin artmaması için öncelikli olarak, uzun süreli, iş güvenceli, saygın iş kavramına uygun istihdamın teşvik edilmesi gerekmektedir. Buna göre istihdamın artırılması için,

- Kıdem tazminatı azaltılmamalı, en azından mevcut haliyle korunmalıdır.
- Devletin çalışanlar için işverene yapacağı SSK prim desteği yalnızca ilk 5 yıl için değil, aynı işverene bağlı olarak çalıştığı süreleri kapsamalı, böylelikle işverenler uzun süreli istihdam sağlamaya teşvik edilmelidir. Prim desteği;
- 0-5 yıl süre ile aynı işte çalışanlar için %20
- 6-15 yıl için %40
- 16 yıl ve üzerinde aynı işyerinde çalışanlar için %60 olarak belirlenmelidir.

Bu şekilde 25 yıl boyunca aynı işverene bağlı olarak çalışan bir işçinin işverene maliyeti ortalama % 44 azalacaktır.

Sosyal Güvenlik Kurumu'nun sağladığı emeklilik ve sağlık haklarından faydalanmak zorlaştırılmamalı aksine kolaylaştırılarak, sisteme kayıtlı olmak cazip hale getirilmelidir. İşçi çalıştıran işverenlerin ödediği vergi tutarları üzerinden belirlenen bir limit dahilinde çalışan başına belli oranda indirim yapılmalıdır.

İşsizliğin önlenmesinde en önemli yapı taşlarından birisi olmasını planladığımız tarım istihdamı azaltılmaya çalışılmamalı, tarım işçilerinin üretim ve gelirleri artırılmalıdır. Ülkemizde üretilen malların kullanımı özendirilmeli, ithalata dayalı ekonomi mutlaka üretime yönelmelidir. Çalışma süreleri azaltılmalı, fazla mesai süreleri sınırlandırılarak işletmelerin daha fazla istihdam yaratması sağlanmalıdır.

İstihdam artışının sağlanması için kamuda boş kadrolar doldurulmalı, kurumlardaki kamu görevlisi açığı kapatılmalıdır.

İşsizlik fonunda biriken paraların bir bölümü, mesleki eğitime bir bölümü de fona yeni gelir getirecek ve istihdama katkıda bulunacak yatırımlara ayrılmalıdır.

İşsizlik ödenekleri ve ödenekten yararlanma süreleri artırılmalıdır.

İstihdam alanında yapılacak bu düzenlemelere ve alınacak tedbirlere paralel olarak ekonomide de bir dizi önlem alınması gerekmektedir.Yapılan iyi niyetli çabaların amacına ulaşması, piyasaların canlandırılarak üretim ve tüketimin birlikte artması, krizin vatandaşlarımız üzerinde yarattığı olumsuz etkinin bertaraf edilmesi için tüketiciler olan kamu görevlileri, işçiler, çiftçiler, işsizler ve emeklilere en az bir yıl boyunca 200 TL'den düşük olmamak üzere, her ay harcama çeki verilmesini talep etmekteyiz.Bu yolda atılacak adım, toplumumuzun kriz psikolojisinden de çıkması için son derece önemlidir.Bu yolla alınan önlemlerin toplumun genelini görmezden gelmesinin, yalnızca belli kesime yönelik olmasının ve eksik kalmasının önüne geçilecek, çalışanların işsiz kalmaları ve şirketlerin kepenk indirmeleri önlenecektir. Emisyon hacminin GSMH'ya oranının 1 puan artırılması, yaklaşık 8 milyar TL dolayında ek kaynak sağlanması yolunu açacaktır. Ortaya çıkan bu kaynağın desteklenerek 12 milyar TL düzeyine çıkarılması ve dağıtılacak harcama çeklerinin yılın bütününe yayılması ile birlikte piyasaya her ay 1 milyar TL para aktarılmasını sağlayacaktır. Bu kaynağın çarpan etkisi ile birlikte piyasaya yansıması aylık 4 milyar TL'yi bulacaktır. Türkiye'de toplam para arzı büyük bir gerileme göstermiştir. Bu da Türkiye Kamu-Sen'in, enflasyon hedeflemesi nedeniyle emisyon hacminin daraltıldığı ve piyasaların durgunluğa itildiği yolundaki söyleminin doğruluğunu göstermektedir. Piyasaların durgunluğa girmesi ise ekonomik krizi ve işsizliği tetikleyen en önemli etkendir. Amacımız öncelikli olarak alınacak tedbirlerle piyasaların canlandırılması, çarkların dönmesi; daha sonra da istihdamın

teşviki ve korunması ile istihdam kapasitemizin artırılmasıdır.

Buna göre çarkların dönmeye devam etmesi için,

- Özellikle dar ve sabit gelirlilerinin alım güçlerinin yükseltilmesi, iç talebin canlı tutulması ve istihdamın korunması için tüketici kesim olan, dar ve sabit gelirlilere "harcama çeki" verilmeli, bu çeklerin belli süreler içinde harcanması zorunlu tutularak, ekonominin çarkları döndürülmelidir.

- Kamu görevlileri üzerindeki sendikal sınırlamalar ile Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartı'na konulan çekinceler kaldırılmalı ve kamu görevlilerine ILO standartlarında sendikal haklar tanınmalıdır.

- Benzin ve LPG fiyatlarında yapılan indirimler tarafımızca olumlu karşılanmakla birlikte, girdi maliyetlerinin azaltılması için yeterli bulunmamaktadır. Benzin, mazot, LPG, elektrik ve doğalgaz fiyatlarında en az %30 oranında daha indirim yapılarak üretim maliyetleri azaltılmalıdır.

- Ülkemizin yer altı ve yer üstü kaynaklarına ve ormanlarına sahip çıkılmalı, talan edilmesinin önüne geçilmelidir.

- Kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması için denetim, eğitim ve ceza mekanizmaları daha da etkin hale getirilmeli, ekonominin kayıt altına alınması için yoğun bir kampanya başlatılmalıdır.

- Devletin kaynaklarının verimsiz, etkisiz ve haksız tüketilmesinin önüne geçmek için yolsuzluğa karşı kesin önlemler alınmalı, kaynak israfı önlenmelidir.

- Ülkemizin enerji kaynaklarının ve imkanlarının araştırılarak, özellikle alternatif enerji kaynakları üzerinde çalışmalara ağırlık verilmelidir.

- AR-GE faaliyetleri desteklenmeli, yeni

buluşların artırılması için marka ve patent konusuna özellikle ağırlık verilmelidir.

- Ülkemizde üretilen malların tüketilmesi için bilinçli bir toplum oluşturulmalı, Türkiye Kamu-Sen'in başlatmış olduğu kampanya yurt genelinde yaygınlaştırılarak devam etmelidir.
- Ülke içinde TL'nin kullanılması için kampanya başlatılmalıdır.
- Sıraladığım önerilerimizin tamamının hayata geçmesiyle,
- İşverenin prim yükü kademeli olarak azalacaktır.
- İşverenlerin çalıştırdıkları işçi ile orantılı olarak ayrıca ödeyecekleri vergi tutarında da indirime gidilecek böylece işverenlerin daha fazla eleman istihdam etmeleri teşvik edilecektir.
- Çalışanların işverene maliyeti azalacak, dolayısı ile fiyatlar ve enflasyon da düşecektir.
- Ülkemizde üretilen ve tüketilen ürünler artacak, bu da istihdamın artmasına katkıda bulunacaktır.
- Uzun süredir aynı işyerinde çalışanların işveren için önemi daha da artacak, böylece saygın iş kavramının hayata geçmesi kolaylaşacaktır.
- Kayıt dışı istihdam ve kayıt dışı ekonomi kayıt altına alınacaktır.
- İşsizlerin % 80'inin daha önce başka işlerde çalışmış olduğu düşünüldüğünde, işsizler ordusuna çalışan kesimden katılımlar kaydedilir şekilde azalacaktır.
- İşsiz sayısı azalacağı için, işsizlerin daha etkili bir mesleki eğitime tabi tutulmaları kolaylaşacaktır.
- 30 yaş ve üzerindeki işsizlik azalacak, aile yapısı korunacak ve yoksulluk azalacaktır.
- Harcama çekleri yoluyla piyasalara doğrudan her ay fazladan 1 milyar TL girecek, piyasa canlanacak, alış veriş artacak, ekonominin çarkları dönmeye başlayacak, dolayısı ile işsizlik azalacaktır.
- Ülke genelinde sendikacılığın geliştirilmesi ile birlikte demokrasi temelli bir yönetişim anlayışı hakim olacak, çalışma barışı sağlanacak, gerginlikler azalacak, paylaşım sorunu en aza indirilecek, kayıt dışı istihdam ve kayıt dışı ekonomiye karşı uyarı mekanizması harekete geçirilecektir.
- LPG, benzin, elektrik, mazot, doğalgaz gibi ürünlerde yapılacak indirimlerle üretim ve sosyal yaşamın maliyeti azalacak, fiyatlar düşecek, vatandaşlarımızın gelir düzeyleri artacaktır.
- Ülkemizdeki yer altı ve yer üstü kaynakları daha etkili bir şekilde değerlendirilerek istihdam ve üretim artışı sağlanacaktır.
- Kayıt dışı ekonomi ve kayıt dışı istihdam azalacaktır.

Türkiye Kamu-Sen'in bir bütün olarak üretici ve tüketicilerin birlikte desteklenmesini ve milli ekonomik dinamiklerin harekete geçirilmesini içeren önerisi ülkemizdeki istihdamın artmasını, yoksulluğun önlenmesini sağlayacak, ekonomik krizin etkilerinin en aza indirilmesi için etkili bir yöntem olacaktır. Olaylara tek taraflı bakmadan, piyasa terazisinin her iki kefesini de aynı anda ve aynı oranda gözeten programın milli bir mutabakat olarak hayata geçmesi durumunda Türkiye, yeni bir ivmeyle büyümeye başlayacaktır. Sorunlara gücü elinde bulunduranların bakış açısıyla yaklaşıldığı taktirde, yaşadığımız ekonomik kısır döngüden çıkmak mümkün olmayacaktır.

Unutulmamalıdır ki; yerli tüketim desteklenmeden üretim artmaz; üretim artmadan işsizlik çözülmez." ■